

ภัยจากการกระทำของมนุษย์

อัคคีภัย

อัคคีภัย นับเป็นภัยพิบัติจากการกระทำของมนุษย์ เกิดความสูญเสียทั้งร่างกายทรัพย์สินของประชาชน สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะหากเกิดขึ้นในอาคารชนอาคารสูง โรงงานอุตสาหกรรมชุมชนหนาแน่น และการค้าต่างๆ จะก่อให้เกิดเสียหายเป็นจำนวนมากมหาศาล

องค์ประกอบของการเกิดอัคคีภัย

ต้องมีองค์ประกอบครบทั้ง ๓ ประการจึงจะเกิดการลุกไหม้

๑. เชื้อเพลิง
๒. ความร้อน
๓. ออกซิเจน

หลักสำคัญในการดับไฟ

คือ การแยกองค์ประกอบของไฟออกจากกัน ซึ่งก็คือการระหว่งความร้อน เชื้อเพลิง และออกซิเจนในอากาศ ซึ่งโดยควบคุมออกซิเจนไม่ได้ เพราะมีออกซิเจนผสมอยู่ในอากาศโดยที่เราจึงต้องดูแลควบคุมไม่ให้เชื้อเพลิงเข้าไปสัมผัสกับสิ่งที่ทำความร้อนสูง

วิธีการป้องกันอัคคีภัยสำหรับประชาชน

๑. หมั่นตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า สายไฟฟ้าที่ใช้อยู่ในบ้าน เรือนให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย หากพบว่าชำรุดบกพร่อง ควรรีบ เปลี่ยนหรือแก้ไขทันที

๒. อย่าเสียบปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายชนิดที่เสียบเดียวกัน เพราะอาจทำให้อุปกรณ์ โดยเฉพาะสายไฟที่ทนความร้อนสูงๆ ไม่ได้ จนเกิดลัดวงจร หรืออุปกรณ์โดยเฉพาะฉนวนหุ้มสายหลอมละลาย และเกิดลุกไหม้ได้ และหลังจากใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดต้องปิด สวิตช์แล้วถอดปลั๊กทุกครั้ง

๓. หลังจากใช้เตาประกอบอาหารแล้ว ต้องดับไฟในเตาให้สนิท ถ้าเป็นแก๊สหุงต้มต้องปิดเตาและวาล์วถึงแก๊สทุกครั้ง

๔. อย่าจุดธูปเทียนทิ้งไว้โดยไม่มีคนอยู่ดูแล และเมื่อถึง เทศกาลต่างๆที่มีคนเล่นประทัด ดอกไม้ไฟ ควรเตือนและดูแลเด็กๆ ลูกหลานให้ระมัดระวังอันตรายและการเกิดอัคคีภัยด้วย

๕. ควรฝึกซ้อมดับเพลิงไว้ประจำบ้าน เพื่อใช้ในกรณีฉุกเฉิน และฝึกให้สมาชิกในบ้านรู้จักวิธีใช้เพื่อป้องกันและระงับอัคคีภัยเบื้องต้น

ข้อปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัย

๑. หากท่านประสบเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเพิ่งเริ่มไหม้หรือยังมี ขนาดเล็กอยู่ ถ้าเป็นเพลิงที่ไหม้กระดาษ ไม้ หรือวัสดุที่ติดไฟธรรมดา สามารถใช้น้ำหรือน้ำยาเคมีซึ่งติดตั้งไว้ตามอาคารดับได้ทันที แต่ หากเป็นไฟไหม้เครื่องไฟฟ้า สายไฟ น้ำมัน หรือก๊าซหุงต้ม ต้องใช้น้ำยาเคมีดับเพลิงดับเท่านั้น ห้ามใช้น้ำเด็ดขาด

๒. หากไฟลุกลาม ควรแจ้งตำรวจดับเพลิง หมายเลขโทรศัพท์

๓. หากท่านติดอยู่ในอาคาร ต้องหนีออกมาเร็วที่สุด
ต้องห้วงทรัพย์สิน เพราะถ้าหากเสียเวลาเก็บทรัพย์สิน อาจ
ออกมาไม่ทัน

๔. ในการหลบหนี หากพบควันไฟจำนวนมากจนมองไม่
หรือสลัวลัดควัน ให้หมอบลงกับพื้นแล้วคลานออกไปตามทางเดิน
เมื่อหมอบลงกับพื้นจะได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ขึ้น และมองเง
มากขึ้น เนื่องจากควันจะลอยตัวอยู่สูงไม่ลงมาต่ำ หรือนำผ้า
ปิดจมูก ขณะหาทางหลบหนีออกมา เพราะน้ำจะช่วยกรองคว
ทำให้ได้รับอากาศบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น

ภัยจากสารเคมี

โดยทางนี้-เท็จ

โดยการใช้ถุงลมหายใจ

สารเคมี หมายถึง
หรือสารประกอบ หรือ
ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของธ
หรือจากการสังเคราะห์
สารมีพิษ หมายถึง
อะไรก็ตามที่เมื่อเข้าสู่
หรือโดนสัมผัสในขน
ข้างเล็กน้อยก็สามารถ
อันตรายต่ออวัยวะต่าง
ร่างกายยังผลให้เสียร
เกิดความเสียหายต่อสุข.

ถ้าหากได้รับสารพิษเข้าสู่ร่างกาย ควรปฏิบัติดังนี้

๑. การล้างพิษ ถ้าสารเคมีหรือน้ำยาต่าง ๆ ถูกบริเวณผิวหนังควรรีบล้างออกทันที ถอดเสื้อผ้าที่เปื้อนออกให้หมด ฟอกสบู่ แล้วล้างด้วยน้ำจำนวนมาก ถ้ากระเด็นเข้าตารีบล้างออกโดยเปิดน้ำสะอาดไหลผ่านตามาก ๆ

๒. หากสูดสารพิษเข้าไป ให้รีบนำผู้ป่วยออกไปที่โล่งเพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์

๓. การขจัดสารพิษออกจากร่างกาย ถ้ากินสารพิษเข้าไปควรรีบล้างคอให้อาเจียนทันที จะช่วยลดจำนวนสารพิษที่ถูกดูดซึมเข้าร่างกาย แต่ไม่ควรทำในกรณีที่

- ผู้ป่วยกำลังชัก
- ผู้ป่วยหมดสติไม่รู้สีกตัว
- ดื่มพวกน้ำมันก๊าดหรือน้ำมันเบนซินหรือสารทำละลาย

อินทรีย์

- ได้รับสารพิษพวกกรดหรือด่างอย่างแรง เช่น น้ำยาทำความสะอาดและความเย็นที่มีแอมโมเนียชนิดน้ำ เป็นต้น

๔. บิดา มารดา ที่ช่วยลูกเมื่อได้รับสารพิษ หรือผู้ช่วยเหลืออื่น ๆ ควรตั้งสติ ไม่ตระหนกตกใจ ควรรีบให้การปฐมพยาบาลพร้อมทั้งพิจารณาว่าสารพิษที่ได้รับเป็นสารอะไร ระยะเวลาที่ได้รับตั้งแต่เมื่อใด และทางที่เข้าสู่ร่างกาย แจ้งให้แพทย์ทราบ เพื่อประโยชน์ในการรักษาและประเมินความรุนแรงของการได้รับสารเคมี

๕. หากผู้ได้รับสารพิษหยุดหายใจ ให้ช่วยหายใจโดยการผายปอดและช่วยปั๊มหัวใจในกรณีที่หัวใจหยุดเต้น

๖. ให้นำส่งโรงพยาบาล ถ้าไม่ทราบชนิดสารพิษ ภาชนะสารพิษ เลื้อยผ้าที่เปื้อนหรือสิ่งทีอาเจียนออกมาให้แ เป็นสารชนิดใด

๗. การให้ยาถอนพิษหรือการรักษาตามแผนการรั แพทย์ในโรงพยาบาล

นอกจากสารเคมีที่พบเห็นในชีวิตประจำวันที่ได้กล่า ดันท่านก็อาจพบเห็นอุบัติเหตุจากสารเคมีในขณะขนส่ง เช่น หกรั่วไหล เกิดเพลิงไหม้ หรือเกิดระเบิด เป็นต้น หากหน่วย อยู่ใกล้จุดเกิดเหตุมากที่สุด หรือเป็นผู้พบเห็นเหตุการณ์ ดำเนินการมีดังต่อไปนี้

๑) ปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ หรือหมดสติในบริเวณ เหตุอย่างระมัดระวัง ในระยะห่างอย่างน้อย ๕๐ เมตร ทางด้ ของลม หากประเมินสถานการณ์แล้วเห็นว่าสามารถเข้าช้ เจ็บหรือหมดสติได้โดยไม่มีความเสี่ยงอันตรายใดๆ ให้รีบเค้ ไปอยู่ในที่มีอากาศบริสุทธิ์ทันที

๒) รีบแจ้งหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินของท้องที่ ได้แก่ งานที่มีหน้าที่ในการดับเพลิง หรือศูนย์ประสานงานภาวะฉุกเฉินของท้องที่ เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- สถานที่เกิดเหตุที่แน่นอน
- ประเภทของรถบรรทุกหรือลักษณะรูปร่างขอ บรรจุสารเคมี

- สัญลักษณ์หรือป้ายที่แสดงถึงชนิดของสารเค
- หมายเลขสหประชาชาติ (UN number) ตัวเล

ที่ติดบนภาชนะบรรจุหรือข้างรถ

กั
กั
ง
ง
มี
น
เร
ด
อ
ด
ย
ย
ง
ะ
กั

- ชื่อของบริษัทขนส่ง และเบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉินที่ติด
ข้างรถ

- มีชื่อไฟไหม้ หรือมีสารเคมีรั่วไหลในที่เกิดเหตุหรือไม่
โดยสังเกตจากกลุ่มควันหรือกลิ่น

- จำนวนผู้บาดเจ็บ และร่องรอยความเสียหาย
- สภาพแวดล้อมใกล้เคียง ได้แก่ แหล่งน้ำ ชุมชน
โรงพยาบาล โรงเรียน เป็นต้น

๓) เข้าสู่ที่เกิดเหตุทางด้านเหนือลม อย่าจอดรถในที่ที่เป็น
ทางผ่านของสารเคมีรั่วไหล อย่าขับรถผ่านกลุ่มควันสารเคมี ให้ระลึก
เสมอว่ายานพาหนะเป็นแหล่งกำเนิดประกายไฟ อาจทำให้สถานการณ์
เลวร้ายยิ่งขึ้น

๔) ห้ามก่อให้เกิดประกายไฟใดๆ ในบริเวณใกล้จุดเกิดเหตุ
เนื่องจากอาจมีไอระเหยของสารเคมีหรือก๊าซที่ติดตามไฟได้ในบริเวณนั้น

๕) กั้นเขตอันตรายเบื้องต้นในรัศมี ๗๕ เมตร เพื่อให้มี
พื้นที่เพียงพอสำหรับทีมปฏิบัติการฉุกเฉิน ที่จะเข้ามาระงับเหตุในจุดที่
ปลอดภัย ถ้าเกิดไฟไหม้ในรถขนส่งสินค้า ให้กั้นเขตอันตรายในรัศมี ๑๕๐
เมตร สำหรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ดับเพลิง (แนวกั้นเขต
อันตรายอาจปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์)

๖) กั้นการจราจรผ่านจุดเกิดเหตุ กั้นบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง
เข้าใกล้พื้นที่อันตราย

๗) แจ้งเตือนประชาชนให้เตรียมการอพยพเคลื่อนย้ายออก
จากบริเวณที่กลุ่มก๊าซหรือไอระเหยสารเคมีหนาแน่นเคลื่อนที่ผ่าน

๘) ถ้าพบว่ามีกรรไกรหรือของมีคมที่ชำรุดหรือเสียหาย ควรแจ้งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปริมาณของสารเคมีที่รั่วไหล น้ำแกงหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

๙) ห้ามเหยียบบนของเหลวที่รั่วไหลออกมา อาจอันตรายถึงขั้นเสียชีวิตได้

๑๐) ห้ามเปิดท้ายรถของยานพาหนะที่ประสบภัย อาจมีไอระเหยของสารเคมีที่มีความเข้มข้นรั่วไหลออกมา เกิดอันตรายถึงขั้นเสียชีวิตได้

ภัยจากอุบัติเหตุจราจรบนท้องถนน

อุบัติเหตุจราจรบนท้องถนน เป็นสาเหตุประการสำหรับประชาชนเสียชีวิต บาดเจ็บและสูญเสียทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก

ปัจจัยของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

๑. ความบกพร่องของคน
๒. ความบกพร่องของกฎหมาย
๓. สภาพดินฟ้าอากาศและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
๔. พฤติกรรมและนิสัยที่ไม่ปลอดภัย
๕. ขาดความรู้ ทักษะ และความชำนาญ

มาตรการ ๓ ม. ๒ ข. ๑ ร. ใช้ธรรมาภิบาลในการป้องกันบนท้องถนน คือ สวมหมวกนิรภัย ขับขี่มอเตอร์ไซด์ปลอดภัย ขับ คาดเข็มขัดนิรภัย มีใบอนุญาตขับขี่ ใช้ความเร็วไม่กฎหมายกำหนด

ลอง
อ่าน

โรคติดต่อที่มากับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ลักษณะโรค

การเกิดภัยพิบัติธรรมชาติอันเนื่องมาจากอุทกภัยและวาตภัย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยว ถึงแม้จะได้สงบลงแล้ว แต่ผลกระทบจากเหตุการณ์ เศร้าสลดครั้งนี้ ยังอาจก่อให้เกิดการระบาดของโรคติดต่อตามมา เนื่องจากการอยู่ร่วมกันของประชาชนที่อพยพหนีภัยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของโรคติดต่อได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะโรคติดต่อที่มีอาหารและน้ำเป็นสื่อ และโรคติดต่อที่นำโดยแมลง

๑. โรคติดต่อที่มีอาหารและน้ำเป็นสื่อ

ในกรณีที่มีการอพยพย้ายหนีของประชากรเนื่องจากภัยพิบัติ โดยเฉพาะภัยจากน้ำนั้น ทำให้ประชาชนมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ โรคทางเดินอาหารและน้ำเพิ่มขึ้น เนื่องจากในภาวะฉุกเฉินจะมีข้อ จำกัดทั้งสถานที่พักพิงและระบบสุขาภิบาล เชื้อโรคจากซากศพของผู้ เสียชีวิตและผู้รอดชีวิตที่เป็นพาหะของโรคมักมีโอกาสที่จะปนเปื้อนลงสู่ แหล่งน้ำสูงขึ้น โดยจะเห็นได้จากเหตุการณ์ในหลายประเทศทั่วโลกที่ พบการระบาดของโรคติดต่อที่มีอาหารและน้ำเป็นสื่อภายหลังการเกิด ภัยพิบัติ โดยมีรายละเอียด

นอกจากนั้นแล้วแหล่งน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อโรคนั้น ยังเพิ่มความ เสี่ยงต่อการติดเชื้อที่ก่อให้เกิดแผลติดเชื้อ ผิวน้ำอักเสบ (dermatitis) น้ำกัดเท้า และโรคตาแดง ซึ่งเกิดจากการติดต่อดังกล่าวโดยตรงกับน้ำ แต่โรคเหล่านี้มักจะไม่มีการระบาดของโรคเป็นวงกว้าง

เกิด

จาก
ทำให้

ทำให้

เหตุ
ว่าที่

๒. โรคติดต่อที่นำโดยแมลง

ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะน้ำท่วมจะนำไปสู่การระบาดของโรคติดต่อที่นำโดยแมลง โดยมีผลกระทบทางอ้อมต่อกระจายและแหล่งที่อยู่อาศัยของแมลงที่เป็นพาหะของโรค แหล่งน้ำนิ่งที่เกิดจากฝนตกหนัก หรือการขังของน้ำท่วมจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงซึ่งเป็นพาหะของหลายโรคได้แก่ ไข้เลือดออก, ไข้มาเลเรีย และไข้สมองอักเสบ การระบาดของโรคติดต่อที่นำโดยแมลงนี้มักจะเกิดขึ้นภายหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติประมัลป์ดาห์ เนื่องจากแหล่งที่อยู่อาศัยของแมลงจะถูกคลื่นหรือพัดพาออกไป แต่เมื่อภายหลังน้ำลดหรือเหตุการณ์สงบแล้วแมลงจะกลับมาถิ่นที่อาศัยเดิม นอกจากนั้นแล้วยังมีปัจจัยเสี่ยงอื่นที่เกิดการระบาดของโรคได้ง่ายขึ้น เช่น ประชาชนที่หลบภัยนอนนอกอาคารบ้านเรือนทำให้มีโอกาสถูกยุงกัดได้ง่ายขึ้น กิจกรรมควบคุมโรคชั่วคราว เช่น ช่วงที่มีแผ่นดินถล่มหรือทำลายป่าจะทำให้การสืบพันธุ์ในยุงมีเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓. โรคติดต่อที่เกิดจากซากศพ

ยังไม่มีหลักฐานหรือเหตุการณ์ใด ที่บ่งชี้ถึงการระบาดของโรคที่มีสาเหตุจากซากศพภายหลังภัยพิบัติทางธรรมชาติ เชื้อส่วนใหญ่จะอยู่ในร่างกายของมนุษย์ที่เสียชีวิตแล้วได้ไยกว่า ๖ วัน และแหล่งของการติดเชื้อที่การระบาดส่วนใหญ่จะมาจากผู้รอดชีวิตมากกว่า อย่างไรก็ตามบุคลากรที่ทำหน้าที่กู้ศพหรือชันสูตรศพอาจเสี่ยงต่อการติดเชื้อซึ่งสามารถติดต่อได้จากของเหลวในปอด หรือของเหลวในสมองและไขสันหลังระหว่างการจับต้องหรือขนย้ายซากศพ รวมทั้ง

ทางเลือดที่มาจากเชื้อไวรัส เช่น ไวรัสตับอักเสบบี B และ C และเชื้อ HIV ซึ่งบุคลากรสามารถสัมผัสเชื้อเหล่านี้ได้จากการสัมผัสเลือดของเหลว บาดแผลจากกระดูกหักของศพ หรือการสัมผัสกับเยื่อภายในของศพ นอกจากนั้นแล้วยังมีโรคติดต่อทางเดินอาหาร เช่น rotavirus, ท้องร่วง, ซัลโมเนลโลซิส, E.coli, ไซโตพอยด์/พาราโทพอยด์, ไวรัสตับอักเสบบี A, โรคบิด และอหิวาตกโรค สามารถติดต่อได้จากอุจจาระของศพ ซึ่งเชื้ออาจจะปนเปื้อนเครื่องมือเครื่องใช้ หรือแหล่งน้ำต่างๆ ได้

๔. โรคอื่นๆ ที่เป็นผลจากภัยพิบัติ

บาดแผลที่ได้รับจากการบาดเจ็บ เช่น เชื้อ Tetanus จะก่อให้เกิดโรคบาดทะยัก แต่พบได้ไม่บ่อยนัก จึงไม่มีความจำเป็นต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคบาดทะยักในหมู่คนจำนวนมาก แต่ควรให้การพิจารณาวัคซีนหรืออิมมูโนโกลบูลินเป็นรายบุคคลที่มีบาดแผลสกปรกมาก ประกอบกับประวัติการได้รับวัคซีนบาดทะยัก นอกจากนั้นแล้ว การที่ร่างกายมีอุณหภูมิต่ำ (Hypothermia) ก็พบได้บ่อยในผู้ที่ต้องแช่น้ำเป็นเวลานาน ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการติดโรคในกลุ่มทางเดินหายใจ

มาตรการป้องกันในระยะสั้น

๑. การใส่สารคลอรีนในน้ำเพื่อฆ่าเชื้อโรคในแหล่งน้ำดื่มซึ่งเป็นมาตรการป้องกันที่สำคัญที่สุดภายหลังเกิดภัยพิบัติ นอกจากสารคลอรีนจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคติดต่อที่น้ำเป็นสื่อแล้ว ยังเป็นสารที่หาได้ง่ายและมีประสิทธิภาพดีในการฆ่าเชื้อในแหล่งน้ำดื่มจำนวนที่ใช้ขึ้นอยู่กับสารอินทรีย์ที่ปนเปื้อนอยู่ในน้ำ และปริมาณของ active chlorine ในน้ำควรจะอยู่ที่ปริมาณ ไม่ต่ำกว่า ๐.๒ - ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งสามารถใช้ชุดตรวจทดสอบได้ง่าย

๒. การให้วัคซีนตัวอักษร A ไม่แนะนำให้ใช้ในกลุ่มคนมาก แต่อาจจะพิจารณาให้ในกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงสูง เช่น จัดการแหล่งน้ำดื่ม น้ำใช้ สำหรับกรณีที่มีการระบาดของพิจารณา ให้วัคซีนในกลุ่มผู้สัมผัส

๓. การป้องกันการระบาดของโรคมาเลเรีย ยังพอมีเวลาการดำเนินมาตรการควบคุม เนื่องมาจากภายหลังภัยพิบัติ ทำให้มีการเพิ่มจำนวนของยุงอย่างทันทีทันใด ดังนั้น การป้องกันการพ่นยุงฆ่าแมลงในบริเวณที่พักศูนย์อพยพเป็นสิ่งจำเป็น

๔. การตรวจจับการระบาดของโรคให้เร็วที่สุดเป็นอย่างยิ่งยวด โดยตรวจสอบจำนวนผู้ป่วยที่มีอาการไข้ในแต่ละรวมทั้งทำการค้นหาเชิงรุกในผู้ป่วยที่มีอาการไข้เป็นสิ่งจำเป็น อัตราการตาย และต้องมีการเตรียมพร้อมการตรวจทางห้องปฏิบัติการในพื้นที่ร่วมด้วย

๕. หน่วยสุขศึกษาต้องรณรงค์และให้ความรู้ด้านสุขนิสัย ได้แก่ การเตรียมอาหารต้องปลอดภัย แหล่งน้ำ: คลอรีนหรือรักษาปริมาณคลอรีนให้ถูกต้อง

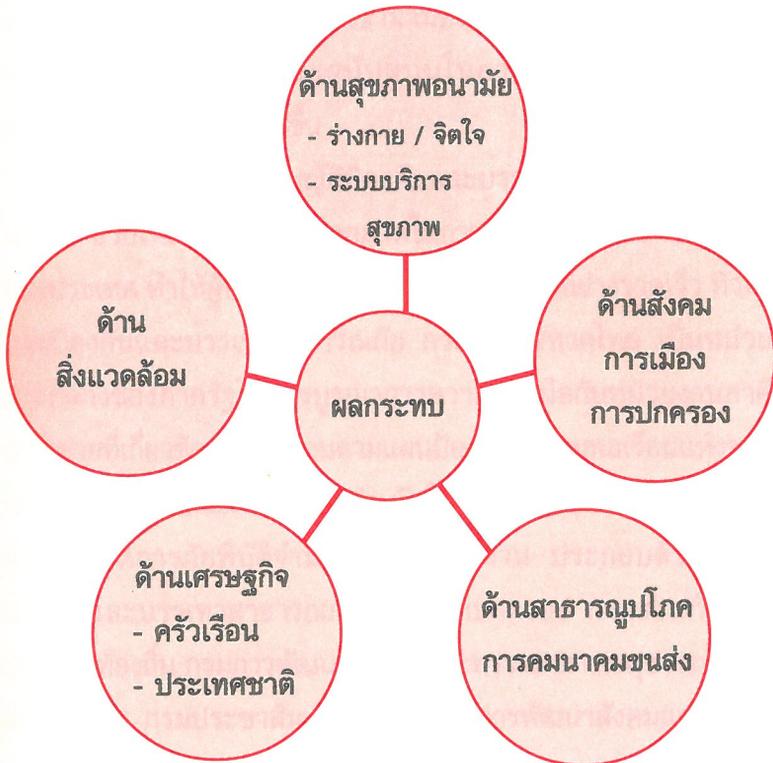
๖. แนวทางการป้องกันของบุคลากรที่ทำหน้าที่กู้ชีพหรือศพ ประกอบด้วย Universal Precaution เมื่อสัมผัสกับเลือดของเหลวจากร่างกายผู้เสียชีวิต ควรใช้ถุงมือชนิดใช้แล้วทิ้งพลาสติกห่อศพ ล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังจับต้องศพและรับประทานอาหาร รวมทั้งการพิจารณาการให้วัคซีนป้องกันอักษร B

๗. บริเวณที่วางศพควรจะห่างจากแหล่งน้ำดื่มอย่างน้อย ๓ เมตร ก้นของหลุมฝังศพต้องสูงกว่าผิวหน้าของระดับน้ำใต้ดิน

๑.๕ เมตร หรือ ๐.๗ เมตร ในบริเวณที่ไม่หนาแน่นมากนัก และน้ำ
จากบริเวณที่วางศพต้องไม่เข้าไปปะปนในแหล่งที่อยู่อาศัยหรือบริเวณ
ที่พักผ่อน การเข้าออกพื้นที่บริเวณที่วางศพควรพ่นยาฆ่าเชื้อต่อ
อุปกรณ์และพาหนะ

ผลกระทบจากภัยพิบัติ

เมื่อภัยพิบัติเกิดขึ้นแต่ละครั้งก่อให้เกิดความเสียหายและส่ง
ผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ สภาพแวดล้อม ตลอดจนประเทศชาติ
ความเสียหายและผลกระทบที่เกิดขึ้นจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความ
รุนแรงของภัยพิบัตินั้น อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับ การเตรียมพร้อมรับภัยอีกด้วย

บทที่ ๒

บทบาทของหน่วยงานต่างๆ ในงานด้านภัยพิบัติ

บทบาทของหน่วยงานต่างๆ ให้องค์กรทุกระดับทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคโดยเฉพาะท้องถิ่นเข้ามามีบทบาททั้งเป็นหน่วยงานหลัก หน่วยปฏิบัติ และหน่วยสนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ให้มากขึ้น

ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ช่วยให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการสาธารณภัย ของประเทศ ทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทั้งถึง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานกลางของภาครัฐในการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้องดำเนินงานตามแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ โดยได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการเสริมสร้างศักยภาพชุมชน ด้านการจัดการภัยพิบัติจำนวน ๙ หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ

มั่นคงของมนุษย์ และสภาชาตไทย โดยการขอความร่วมมือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมเป็นวิทยากรในการฝึกอบรม โครงการ
สร้างศักยภาพชุมชนด้านการจัดการภัยพิบัติขึ้นเพื่อเป็นการเตรียม
และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณ
ให้ชุมชนและหมู่บ้านในพื้นที่เสี่ยงภัย

หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑. ขอรับการสนับสนุนบุคลากรจากหน่วยงานผู้สนับสนุน
เข้ารับการฝึกอบรมเป็นวิทยากรการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ
อาศัยชุมชนเป็นฐานประจำจังหวัด และเข้าร่วมเป็นวิทยากร
อบรมผู้นำชุมชน/หมู่บ้านเสี่ยงภัย รวมถึงการประชุมและการประ
ผลโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการจัดการภัยพิบัติ

๒. ขอรับการสนับสนุนบุคลากร อาสาสมัคร และกลุ่ม
มวลชนในสังกัด เพื่อเข้าร่วมโครงการและกิจกรรมอื่นใดที่สนับสนุน
การเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพการจัดการภัยพิบัติในช
และหมู่บ้าน

๓. สนับสนุนเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้การดำเนินโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการจัดการภัยพิบัติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

กรมการปกครอง

ขอรับการสนับสนุนให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ และข้าราชการในสังกัด รวมทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ประสานงานจัดให้มีอาสาสมัครแจ้งเตือนภัยและอาสาสมัครกู้ชีพ-กู้ภัย เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติให้แก่ชุมชนและหมู่บ้าน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ขอรับการสนับสนุนในการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนงาน กิจกรรมและงบประมาณในการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการจัดการภัยพิบัติ เช่น สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนและการฝึกซ้อมแผน การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับคณะกรรมการหมู่บ้าน การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการฝึกอบรมเพิ่มจำนวนอาสาสมัครป้องกัน

ภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มิสเตอร์เตือนภัย และหน่วยปฏิบัติการกู้ชีพ - กู้ภัย

กรมการพัฒนาชุมชน

ขอรับการสนับสนุนให้อาสาพัฒนาชุมชน (อช.) เข้ารับการฝึกอบรมเป็นอาสาสมัครแจ้งเตือนภัยและอาสาสมัครกู้ชีพ - กู้ภัย ร่วมกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ชีพ - กู้ภัย

กระทรวงสาธารณสุข

ขอรับการสนับสนุนวิทยากรในการฝึกอบรมให้กับหน่วยเผชิญเหตุด้านการกู้ชีพ - กู้ภัย ตามแผนงานระบบบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ชีพ - กู้ภัย

กระทรวงศึกษาธิการ

ขอรับการสนับสนุนในการส่งเสริมให้สถานศึกษาในพื้นที่ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน เช่น การจัดให้มีหลักสูตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, การเผยแพร่ความรู้ให้กับเยาวชน

ในรูปแบบของการจัดนิทรรศการ การจัดให้มีชมรมรักความปลอดภัย การจัดค่ายเยาวชนอาสาสมัคร, การเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมา ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับสาธารณภัยให้แก่นักเรียนและผู้นำชุมชนเป็นต้น

กรมประชาสัมพันธ์

ขอรับการสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการจัดการภัยพิบัติของแต่ละชุมชนและหมู่บ้านเสี่ยงภัย เพื่อให้เป็นต้นแบบกับชุมชนและหมู่บ้านอื่น ๆ ต่อไป

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ขอรับการสนับสนุนในการดำเนินงานของโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนด้านการจัดการภัยพิบัติตามความเหมาะสมและโอกาสอันควร

สภากาชาดไทย

ขอรับการสนับสนุนการฝึกอบรมและความช่วยเหลือต่างๆ ให้แก่สมาชิกกาชาดและอาสาสมัครกาชาดประจำชุมชนและหมู่บ้านเสี่ยงภัย

สภากาชาดไทย

กำเนิดกาชาด

ผู้ริเริ่มกาชาด

กาชาด เป็นองค์การกุศล ทำหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยไข้และบาดเจ็บทั้งในยามสงคราม และยามสงบ ตลอดจนให้การบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ การถือกำเนิดกาชาดเกิดจากแนวความคิดของ นายอังรี ดูนังต์ (Henry Dunant) ชาวสวิสเซอร์แลนด์

อังรี ดูนังต์ (Henry Dunant)

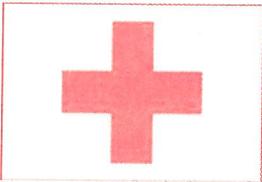
อังรี ดูนังต์ เกิดเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๗๑ ในครอบครัวผู้มีฐานะดีและตระกูลสูง เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๐๒ เขาเดินทางไปยังภาคเหนือของอิตาลี ที่หมู่บ้านซอลเฟรีโน (Solferino) ขณะนั้นกองทัพฝรั่งเศสได้ช่วยอิตาลีรบกับออสเตรีย มีทหาร ๔ หมื่นคนบาดเจ็บและล้มตายเกลื่อนกลาดทั่วสนามรบ โดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือรักษาพยาบาล ดูนังต์ได้ลงมือช่วยเหลือผู้บาดเจ็บด้วยตนเอง

และขอร้องหญิงชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นให้มาช่วยด้วย จากประสบการณ์นี้เอง ดูนังต์ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า “ความทรงจำที่ซอลเฟรีโน” และกล่าวในตอนหนึ่งว่า “จะเป็นไปไม่ได้หรือที่จะตั้งองค์การอาสาสมัครประสงค์เพื่อช่วยเหลือดูแลทหารบาดเจ็บในยามสงคราม” แนวความคิดของ อังรี ดูนังต์ ได้รับการสนองตอบ โดยมีผู้เสนอความคิดนี้ต่อสมาคมสงเคราะห์ที่สาธารณชนแห่งเจนีวา และสมาคมฯ ได้มีการประชุมตกลงตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น และลงมติเรียกตนเองว่า “คณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อการบรรเทาทุกข์แก่นักรบบาดเจ็บ” และ

พ.ศ. ๒๔๒๓ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ” (International Committee of Red Cross : ICRC)

นายอังรี ดูนังต์ ผู้ซึ่งเป็นแบบอย่างของนักมนุษยธรรม ที่อุทิศตนเพื่อเพื่อนมนุษย์ให้รอดพ้นจากความโหดร้ายของภัยสงครามตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ของทุกปี ประเทศทั่วโลกที่เป็นสมาชิกกาชาดจึงจัดกิจกรรม “วันกาชาดโลก” เพื่อแสดงความรำลึกถึงนายอังรีดูนังต์

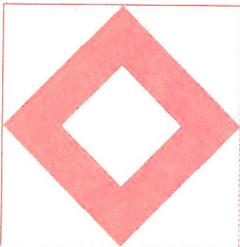
เครื่องหมายกาชาด

เครื่องหมายกากบาทแดงบนพื้นขาว (Red Cross) ใช้ในประเทศทั่วไป ได้แก่ สภากาชาดประเทศต่างๆ

เครื่องหมายเสี้ยววงเดือนแดง (Red Crescent) ใช้ในประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม ได้แก่ สภาเสี้ยววงเดือนแดงประเทศต่างๆ

ต่อมามีหลายประเทศที่ต้องการให้เกิดความเป็นกลางไม่มีศาสนา มาเกี่ยวข้องจึงใช้สัญลักษณ์คริสต์ลีสี่แดงบนพื้นขาวและได้มีการยอมรับเป็นทางการเมื่อปี ๒๕๔๔ เช่น ประเทศอิสราเอล และหากไปปฏิบัติงานในประเทศใดที่ใช้สัญลักษณ์อื่น สามารถนำไปใส่ไว้ตรงกลางคริสต์ลีสี่แดงได้

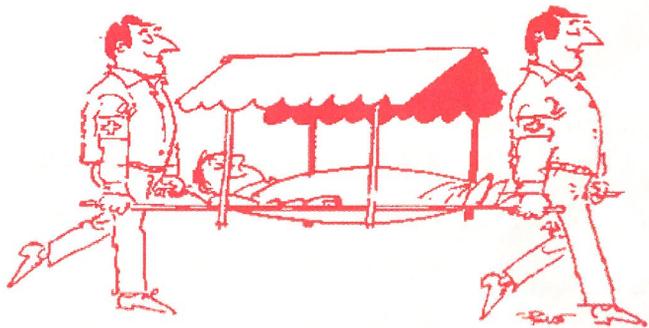
เครื่องหมายกาชาดเป็นเครื่องหมายแสดงความร่วมมือ เมื่อเห็นสัญลักษณ์กาชาด ณ ที่ใด ณ ที่นั้นจะแสดงถึงการให้ความช่วยเหลือและการรับความช่วยเหลือ เพื่อบรรเทาทุกข์เพื่อนมนุษย์ที่ประสบภัยพิบัติ ทั้งภัยสงคราม และภัยธรรมชาติต่างๆ

หลักการกาชาด

หลักการกาชาด เป็นหลักการดำเนินงานของสภากาชาดทั่วโลก ๗ ประการ ได้แก่

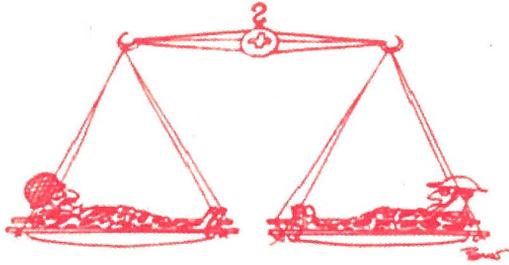
๑. มนุษยธรรม

กาชาดถือกำเนิดมาเพื่อการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เพื่อนมนุษย์ วัตถุประสงค์ คือ การป้องกันชีวิตและสุขภาพ การเคารพในสิทธิของมนุษย์ รวมทั้งการส่งเสริมสัมพันธภาพ ความร่วมมือ เพื่อสันติสุขที่ยั่งยืนของมนุษยชาติ

๒. ความไม่ลำเอียง

กาชาดไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องสัญชาติ เชื้อชาติ ความเชื่อถือทางศาสนา ชั้น วรรณะ หรือ ความคิดเห็นทางการเมือง กาชาดเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะบรรเทาความทุกข์ทรมาน โดยให้การปฏิบัติเป็นลำดับแรกต่อกรณีความทุกข์ยากที่เร่งด่วนที่สุด

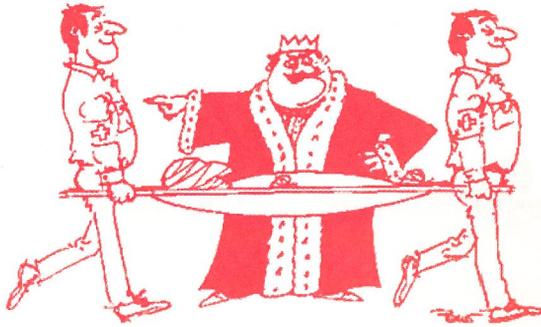
๓. ความเป็นกลาง

กาชาดไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการขัดแย้งทางการเมือง เชื้อชาติ ศาสนา หรือความคิดเห็นใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตาม

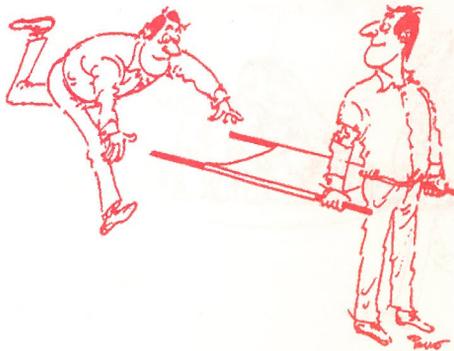
๔. ความเป็นอิสระ

กาชาดเป็นอิสระ สภากาชาดแห่งชาติแม้จะมีส่วนช่วยเหลือ
ในบริการด้านมนุษยธรรมของรัฐบาลของตน และอยู่ในบังคับแห่ง
กฎหมายของประเทศของตน จะต้องอ้างความเป็นอิสระอยู่เสมอไป
เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตามหลักการกาชาดได้ตลอดเวลา

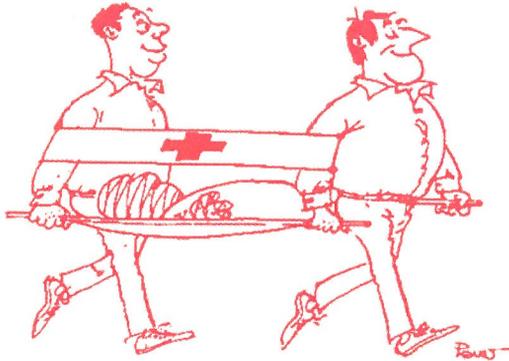
๕. บริการอาสาสมัคร

กาชาดเป็นองค์กรการกุศลสาธารณะ ทำงานด้วยความสมัครใจ
เต็มใจและไม่คิดหวังสิ่งตอบแทนจากการทำหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ

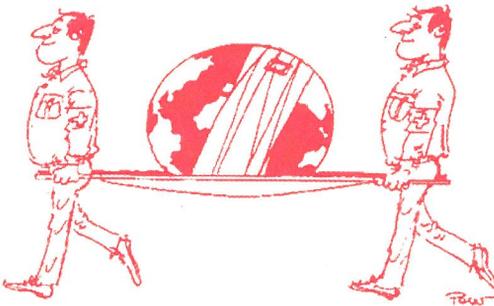
๖. ความเป็นเอกภาพ

แต่ละประเทศมีสภากาชาดหรือสภาเสี้ยววงเดือนแดงได้เพียงสภาเดียว ทำหน้าที่ให้บริการด้านมนุษยธรรม เพื่อช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก ผู้ประสบภัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ

๗. ความเป็นสากล

สภากาชาดหรือสภาเสี้ยววงเดือนแดงเป็นองค์กรที่มีอยู่ทั่วโลก มีฐานะความรับผิดชอบและหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเท่าเทียมกัน

ประวัติสภาชาตไทย

ท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์

พ.ศ. ๒๔๓๖ (ร.ศ. ๑๑๒) เกิดกรณีพิพาทระหว่างประเทศสยาม กับประเทศฝรั่งเศส เรื่องดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ซึ่งส่งผลให้ทหารบาดเจ็บล้มตายมาก แต่ไม่มีองค์การกุศลหลักที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือพยาบาลและบรรเทาทุกข์ ดังนั้นท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ จึงได้ชักชวนสตรีอาสาสมัครขึ้น และได้กราบบังคมทูล สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ตั้ง “สภาอุณาโลมแดงแห่งชาติสยาม” โดยดำเนินการช่วยทหารบาดเจ็บป่วยไข้จากการสู้รบ ทำหน้าที่ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์รักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วยจากสงคราม และภัยพิบัติต่างๆ เมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชกระแสว่า เป็นความคิดอันดีตามแบบอย่างประเทศที่เจริญแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้ง “สภาอุณาโลมแดง” ขึ้น เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๓๖ ซึ่งถือเป็น “วันสถาปนาสภาชาตไทย” นอกจากนี้ ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี ทรงเป็น “สภานนี” สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวี ทรงเป็น “สภานยิกา” และท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ เป็นเลขานุการนิสภาอุณาโลมแดง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระดำริว่า ถ้าได้จัดโรงพยาบาลของชาตก็จะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง พระองค์จึงได้ร่วมกับพระราชภราดาภคินี ทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกับทุนของ

สภากาชาดไทยได้สร้างโรงพยาบาลขึ้นในที่ดินส่วนพระองค์ แล้วโปรดเกล้าฯ ชื่อนามตามพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า “โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์” เพื่อเป็นอนุสรณ์ในพระราชบิดาและให้โรงพยาบาลนี้เป็นของสภากาชาดสยาม

พ.ศ. ๒๔๔๙ เปลี่ยนมาใช้ชื่อว่า “สภากาชาดสยาม” โดยใช้เครื่องหมายกาชาดเป็นสัญลักษณ์

พ.ศ. ๒๔๘๒ รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘ เปลี่ยนชื่อจากสภากาชาดสยามเป็น “สภากาชาดไทย”

ปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดำรงตำแหน่งพระบรมราชาธิบดี สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงดำรงตำแหน่งสภานายิกา และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงดำรงตำแหน่งอุปนายิกาผู้อำนวยการสภากาชาดไทย สภากาชาดไทย เป็นองค์กรการกุศลเพื่อมนุษยธรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ได้รับความทุกข์ยาก โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่อง สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา วรรณะ หรือความคิดเห็นทางการเมือง

ผังการบริหารงานของสภากาชาดไทย

วิสัยทัศน์สภากาชาดไทย

สภากาชาดไทย เป็นองค์กรสาธารณกุศลระดับชาติ ดำเนินการเพื่อมนุษยธรรมตามหลักกาชาดสากล เป็นที่พึ่งของประชาชนโดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสให้มีความเป็นอยู่ที่ดีได้

ภารกิจแก่นหลักของสภากาชาดไทย ประกอบด้วย ๔ ด้าน ได้แก่

การให้บริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข

การบรรเทาทุกข์
ผู้ประสบภัย

การบริการโลหิต

การพัฒนาและ
ส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ด้านการให้บริการรักษาพยาบาลทางการแพทย์และสาธารณสุข
สภากาชาดไทยมีสถานบริการดังนี้

- ๑.๑ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
- ๑.๒ โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา

๑.๓ สถานีกาชาด ๑๒ สถานีในส่วนภูมิภาค

๑.๔ หน่วยแพทย์เคลื่อนที่

และยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ ศูนย์ดวงตา ศูนย์รับบริจาคอวัยวะ และสถานเสาวภา ซึ่งผลิตวัคซีนและเซรุ่ม

๒. ด้านการบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบภัยจากภัยพิบัติ ไม่ว่าจะเป็นภัยหนาว ภัยแล้ง อัคคีภัย และ อุทกภัย สภากาชาดไทยได้มอบให้สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ รับผิดชอบภารกิจให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ร่วมกับเหล่ากาชาดจังหวัด ในการบรรเทาทุกข์ ผู้ประสบภัยพิบัติ การปฏิบัติงานแบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน คือ การเตรียมพร้อมก่อนจะเกิดภัยพิบัติ การช่วยเหลือเมื่อมีภัยพิบัติเกิดขึ้นและขั้นตอนสุดท้าย คือ การฟื้นฟูผู้ประสบภัยหลังจากเกิดภัยพิบัติขึ้น

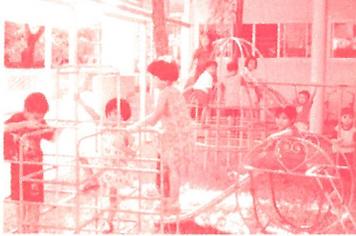

๓. ด้านการบริการโลหิต สภากาชาดไทยได้รับมอบหมายให้จัดหาโลหิตให้เพียงพอและมีความปลอดภัยสูงสุดแก่ผู้ป่วยใช้ทั่วประเทศ และการจัดบริจาคเซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิตจากผู้บริจาค

๔. การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต แก่ผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะในชนบทและถิ่นทุรกันดาร โดยให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มเสี่ยง ได้แก่ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้สูงอายุ มีมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก สภากาชาดไทย ที่รับดูแลเด็กกำพร้าที่ถูกทอดทิ้งในโรงพยาบาล เพื่อจัดหาผู้อุปถัมภ์ต่อไป และได้จัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ เช่น โครงการผู้สูงอายุ โครงการช่วยเหลือเด็กในชนบท เป็นต้น งานสังคมสงเคราะห์นี้จะดำเนินการทั่วราชอาณาจักร โดยมีเหล่ากาชาดจังหวัด ๗๖ จังหวัด กิ่งกาชาดอำเภอ และสถานีกาชาด ซึ่งถือเป็นผู้แทนของสภากาชาดไทยในส่วนภูมิภาค ในการปฏิบัติภารกิจของ

สภากาชาดไทยเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยและผู้ด้อยโอกาส
ในท้องถิ่นนั้น ๆ

นโยบายของสภากาชาดไทยในการจัดการภัยพิบัติ

๑. ยึดหลักมนุษยธรรม และเมตตาธรรม ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ประสบภัย

๒. มุ่งสร้างจิตสำนึกของการป้องกันภัยแก่ประชาชนในทุกวิถีทางด้วยถือว่าเป็นมาตรการที่ดีที่สุดในการจัดการภัยพิบัติ

๓. ในภาวะปกติหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเตรียมความพร้อมรับภัยพิบัติตามแผน ซึ่งทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเกิดภัย และต่อเนื่องถึงระยะฟื้นฟู ด้วยการประสานแผนและประสานการปฏิบัติ

๔. ในภาวะฉุกเฉิน ทุกหน่วยงานของสภากาชาดไทยให้ถือเป็นหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความรับผิดชอบ ซึ่งกำหนดไว้ในแผนจัดการภัยพิบัติสภากาชาดไทย

ภารกิจของสำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์

สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างครบวงจร ทั้งการเตรียมพร้อมก่อนเกิดภัย การ

จัดการภาวะฉุกเฉินขณะเกิดภัย และการฟื้นฟูบูรณะสู่ภาวะปกติ บรรเทาทุกข์ผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนการประชานามัยพิทักษ์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้มั่นคงทัดเทียมและยั่งยืน

ภารกิจหลักของสำนักงานบรรเทาทุกข์ฯ จึงมีอยู่สองประการ ตามชื่อของสำนักงานคือ การบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ และการประชานามัยพิทักษ์ อันประกอบด้วยบริการทางการแพทย์และสุขภาพอนามัย และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนในชนบท ในปีที่ผ่านมาภัยพิบัติที่รุนแรงและกว้างขวางได้ครอบคลุมทั่วประเทศ นำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก

สภากาชาดไทย โดยสำนักงานบรรเทาทุกข์ฯและประชานามัยพิทักษ์เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ระดมความช่วยเหลือถึงผู้ประสบอุทกภัยโดยได้จัดส่งถุงยังชีพธารน้ำใจเครื่องอุปโภค-บริโภค เรือท้องแบน รถผลิตน้ำดื่ม รวมทั้งส่งหน่วยครัวเคลื่อนที่สภากาชาดไทย และหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อนจากอุทกภัยครั้งนั้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้เตรียมแผนงานสำหรับการฟื้นฟูแก่ผู้ประสบภัยหลังน้ำลด

รถผลิตน้ำดื่ม สภากาชาดไทย

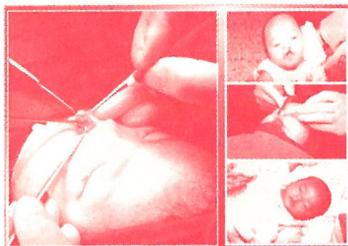
สำหรับงานด้านประชานามัยพิทักษ์ สำนักงานบรรเทาทุกข์ฯ ได้จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เฉพาะทางในโครงการต่างๆ เช่น

๑) โครงการจักษุศัลยกรรมในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อให้บริการตรวจรักษาโรคตาแก่ผู้ป่วยนอก และทำการผ่าตัดต่อกระจกให้แก่ผู้สูงอายุที่ยากไร้

๒) โครงการ “ยิ้มสวย เสียงใส” ซึ่งได้รับความร่วมมือจากกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติที่ให้หลักประกันว่าทารกปากแหว่ง-เพดานโหว่ทุกราย จะได้รับการผ่าตัดรักษาภายในเวลาที่เหมาะสม

๓) โครงการ “คืนเสียงสู่โลด” ให้บริการตรวจรักษา ตรวจวัดระดับการได้ยิน การทำผ่าตัด และมอบเครื่องช่วยฟังให้แก่ประชาชนที่มีปัญหาโรคหู ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

๔) โครงการ “แว่นสายตาสภาาชาดไทย เพื่อเด็กนักเรียนในชนบท” เพื่อช่วยเหลือเด็กนักเรียนในชนบทที่มีปัญหาทางสายตา

สำหรับประชาชนที่อยู่ห่างไกลในถิ่นทุรกันดาร ผู้ด้อยโอกาส ที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำและผู้พิการเป็นกลุ่มคนที่ประสบปัญหาด้านคุณภาพชีวิต เมื่อเจ็บป่วยก็ไม่มีเงิน ไม่มีพาหนะ จึงไม่สามารถเดินทางไปรับบริการ จากสถานพยาบาลในเมืองได้ สภากาชาดไทยจึงดำเนินการจัดหน่วย แพทย์เคลื่อนที่ทั้งทางบก และทางน้ำ โดยเรือพระราชทาน “เวชพาหน์” เพื่อให้การรักษาและสงเคราะห์เครื่องอุปโภค-บริโภค มีหน่วยทันตกรรม เคลื่อนที่ให้บริการอุดฟัน ถอนฟัน ชูดหินปูน และให้ความรู้เรื่องสุขศึกษา ซึ่งเรือพระราชทาน “เวชพาหน์” นี้ได้รับพระราชทานจากพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

บทที่ ๓

บทบาทของชุมชนในการรับมือภัยพิบัติ

ชุมชน หมายถึง กลุ่มคน บ้านเรือน ที่อยู่อาศัย องค์กรและองค์กรต่างๆ ในเขตที่ตั้งตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ อาจมีขนาดเล็กๆ เช่น หมู่บ้าน ตำบลจนถึงขนาดใหญ่ เช่น เมือง

ชุมชนจึงเป็นศูนย์กลางที่มีบทบาทในการรับมือกับภัยพิบัติ โดยเป็นส่วนสำคัญในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การมีส่วนร่วมของชุมชนจะนำไปสู่ความเป็นอยู่ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยมากขึ้น สามารถใช้

และควบคุมทรัพยากรของท้องถิ่นตนเองในการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินของภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนการฟื้นฟูหลังเกิดภัย ในการดำเนินงานนั้นต้องอาศัยความร่วมมือและการทำงานร่วมกันจากหลายๆ ฝ่าย ทั้งในระดับชุมชน ระดับจังหวัดไปจนถึงระดับชาติ

หลักการสำคัญของการมีส่วนร่วม

๑. เปลี่ยนแนวความคิด การเตรียมพร้อมการช่วยเหลือ เป็นการบรรเทา ลดความเสี่ยง ลดความล่อแหลม
๒. มีความร่วมมือของทุกระดับในชุมชน
๓. หลักการมีส่วนร่วมอยู่บนพื้นฐานของชุมชน
  - ไม่มีใครเข้าใจจุดอ่อน, จุดแข็ง ปัญหาอุปสรรคและโอกาสของชุมชนได้ดีเท่ากับคนในชุมชน
  - ไม่มีใครเข้าใจชุมชนได้มากกว่าคนในชุมชนเอง
  - ประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีค่า ควรส่งเสริมพัฒนาให้มีศักยภาพเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

การรับมือกับภัยพิบัติเน้น การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ
เนื่องจาก

- คนในชุมชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชุมชนของตนเป็นอย่างดี และมีประสบการณ์ในการรับมือกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้น
- ชุมชนสามารถช่วยตนเองได้ในเบื้องต้น โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากภายนอกในขณะเกิดภัย และยังช่วยให้ชุมชนมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น

- การมีส่วนร่วมของชุมชนในการเพิ่มความรู้และทักษะใหม่ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเสริมความสามารถ ในการมีความคิดริเริ่มในการพัฒนาชุมชนต่อไป

- วิธีการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้ความสำคัญต่อเรื่องความเท่าเทียมกันของคนในชุมชน ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง ช่วยลดหรือขจัดความล่อแหลม เสี่ยงภัยของชุมชน ซึ่งเป็นการลดผลกระทบของภัยพิบัติที่เกิดขึ้น

ลักษณะของการมีส่วนร่วม

- การเข้าร่วมประชุม
- การแสดงความคิดเห็น
- การเป็นผู้รับผิดชอบ ผู้ควบคุมดำเนินงาน
- การเป็นผู้ประสานงาน
- การเป็นผู้ให้ข้อมูล ชักชวนเพื่อนบ้าน
- การเป็นผู้สละเงิน
- การเป็นผู้ให้อุปกรณ์
- การเป็นผู้ลงแรง
- การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลดำเนินงาน

บทที่ ๔

การประเมินความเสี่ยง และการใช้เครื่องมือ

คำจำกัดความ

๑. การประเมินความเสี่ยงของชุมชน คือ กระบวนการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน มีความสำคัญต่อการกำหนดแนวทาง มาตรการต่างๆ ในการลดความเสี่ยงของชุมชน

๒. ความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ หมายถึง ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นกับชุมชนที่อ่อนแอ มีศักยภาพในการรับมือกับภัยพิบัติในระดับต่ำ เกิดผลกระทบเชิงลบต่อวิถีชุมชน นำมาซึ่งความเสียหาย สูญเสียทั้งทรัพย์สินและชีวิตของประชาชนในชุมชนนั้น ๆ

๓. การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ หมายถึง กระบวนการอันเป็นระบบในการพิจารณาความเป็นไปได้และการหาวิธีการเพื่อลด หรือหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะนำไปสู่การเกิดภัยพิบัติ และผลกระทบในทางลบจากภัยพิบัติ โดยการป้องกัน ควบคุม และการเตรียมความพร้อมภายใต้กรอบแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. ภัย หมายถึง เหตุการณ์ใดๆ ที่นำมาซึ่งความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สินความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อม ภัยอาจเกิดจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์

๕. ความเปราะบาง/ความอ่อนแอ/ความล่อแหลม หมายถึง ปัจจัยหรือสภาวะใดๆที่ทำให้ชุมชนและสังคมขาดความสามารถในการป้องกันตัวเอง ไม่สามารถรับมือกับภัยพิบัติ หรือไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็วจากความเสียหายซึ่งเกิดจากภัยพิบัติ

๖. ความสามารถ/ความเข้มแข็ง หมายถึง ทรัพยากรที่มีอยู่ และทักษะซึ่งช่วยให้ ตนเอง ครอบครัว และชุมชน สามารถรับมือกับภัยที่เกิดขึ้นได้

๑. ทำไมต้องประเมินความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

เพราะช่วยให้ชุมชนสามารถระบุ คาดการณ์และจัดลำดับความเสี่ยงต่อภัยพิบัติในชุมชนได้อย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการกำหนดแนวทาง และมาตรการต่างๆ สำหรับลดความเสี่ยงของชุมชน

๒. ใครเป็นผู้ประเมิน

ประชาชนในชุมชนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการประเมินทุกขั้นตอน

๓. ประเมินอะไร

สิ่งที่ต้องประเมินมีดังนี้

๓.๑ ภัย

๓.๒ ความเปราะบาง/ความอ่อนแอ/ความล่อแหลม (สิ่งที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนในทางลบ)

๓.๓ ความสามารถ/ความเข้มแข็ง (การตอบสนองต่อภัย)

การประเมินภัย ต้องทราบถึงชนิด และความรุนแรงของภัย ว่ามีมากน้อยแค่ไหน เกิดขึ้นในช่วงเวลาใด และเกิดบริเวณใด

การประเมินความเปราะบาง ต้องทราบว่าสิ่งใดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง เช่น

- กลุ่มคนพิเศษ ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้พิการ
- พื้นที่เสี่ยงภัย พื้นที่แอ่งกระทะ เสี่ยงต่อการถูกน้ำท่วมขัง

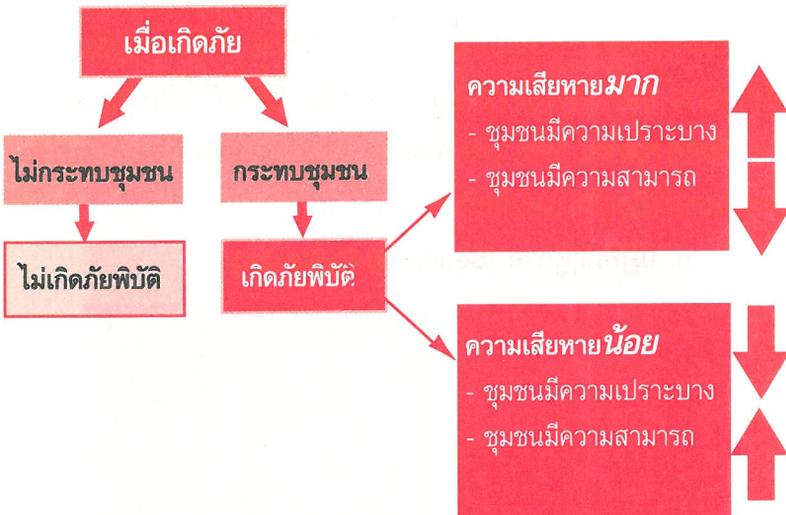
พื้นที่เชิงเขา เสี่ยงต่อการถูกดินถล่ม

- สังคมในชุมชนขาดความร่วมมือต่อกัน

การประเมินความสามารถ ต้องทราบแหล่งทรัพยากรในชุมชนว่ามีอะไรบ้าง เช่น

- สภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น วัด โรงเรียน ฯลฯ
- อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ รถ เรือ
- สังคมในชุมชน เช่น ความสามัคคี
- กลุ่มคนพิเศษ ชายฉกรรจ์ ช่างไฟฟ้า ครู ช่างประปา

$$\text{ความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ} = \frac{\text{ภัย} \times \text{ความเปราะบาง}}{\text{ความสามารถ}}$$

เครื่องมือในการประเมินความเสี่ยง

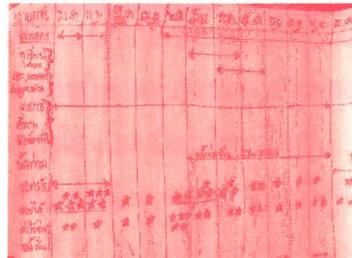
การใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยง เป็นวิธีหนึ่งในการศึกษาสภาพของชุมชน ทั้งในเรื่องภัย ความสามารถ ความเปราะบาง เพื่อนำไปสู่การวางแผนลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ซึ่งอาจเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมขึ้นกับลักษณะของสมาชิกในชุมชน

๑. แผนที่ (Mapping)

คือ การแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ทั้งหมดของชุมชน ว่ามี อาคาร บ้านเรือน ลิงก่อสร้าง สาธารณูปโภคอยู่ที่ใดบ้าง ทำให้ทราบถึงความเปราะบาง เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ หญิงมีครรภ์ เป็นต้น ความสามารถของชุมชน เช่น ยานพาหนะ หอกระจายข่าว และสามารถแสดงแผนที่เสี่ยงภัย แผนที่ทรัพยากรได้ด้วย

๒. ปฏิทินฤดูกาล (Seasonal Calendar)

ปฏิทินที่จัดทำขึ้นในช่วงเวลา ๑ ปี เพื่อแสดงให้เห็นถึง

๑. ช่วงเวลาการเกิดภัย
๒. กิจกรรม/ประเพณีในชุมชน
๓. อาชีพ
๔. รายรับ-รายจ่าย

๓. ประวัติการเกิดภัย

ปี พ.ศ.	ภัยที่เกิด	สภาพความเสียหาย	หมายเหตุ
(ระบุ).....	.....	.....	

๔. การจัดลำดับความสำคัญ

การจัดลำดับความสำคัญของภัย

ภัย	ตาย	ป่วย	การพิการ	อาชีพ	ทรัพย์สิน	รวม
น้ำท่วมครั้ง 1	102	54	42	0	1	199
ดินถล่ม 2	40	4	7	1	37	89
ภัยแล้ง 3	10	20	143	23	12	198
ภัยแล้ง 4	9	12	4	112	8	145
การพายุ 5	24	7	2	0	10	43
พายุ 6	9	41	3	3	20	76
ภัยแล้ง 7	19	2	1	1	15	38

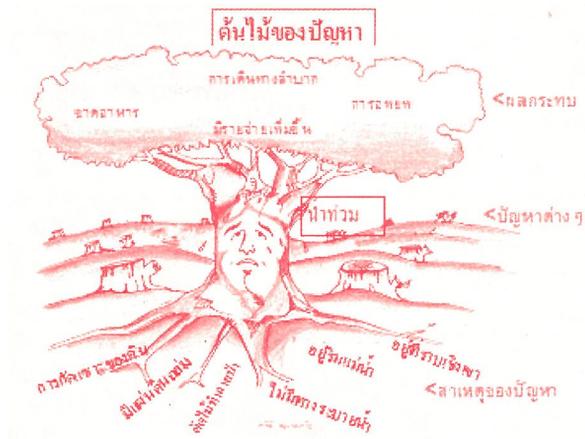
การจัดลำดับความสำคัญลงปัญหา

ภัย	ตาย	ป่วย	การศึกษ	อาชีพ	พื้นที่เสี่ยง	สิ่งแวดล้อม อันตราย	รวม
น้ำท่วม	65	12	46	32	65	24	244
พายุ	41	49	52	56	50	58	306
ภัยแล้ง	12	56	19	29	2	32	150

๕. ต้นไม้ปัญหา (Problem Tree)

เป็นเครื่องมือที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบ

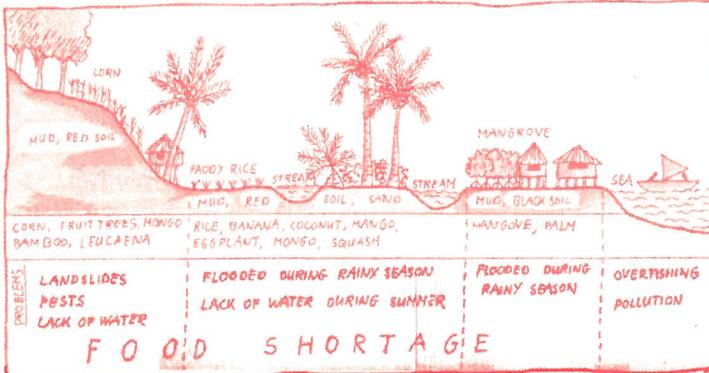
๑. ลำต้น แสดงถึงปัญหา
๒. ราก แสดงถึงสาเหตุ
๓. กิ่ง ก้าน ใบ แสดงถึงผลกระทบ

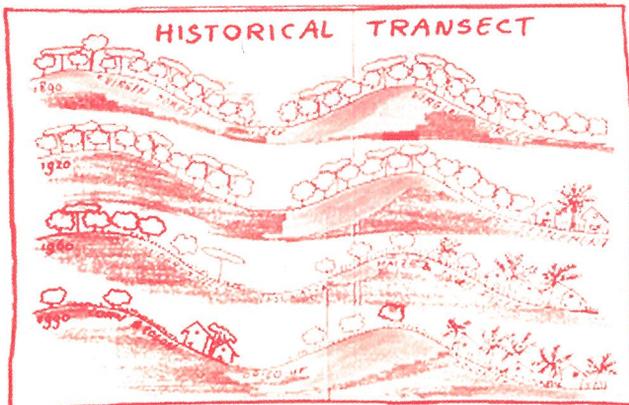
๖. การเดินสำรวจโดยเดินตัดผ่าน

คือการเดินตัดผ่านเข้าไปในชุมชนพร้อมกับสำรวจข้อมูลที่สำคัญ
การใช้ประโยชน์จากที่ดินกิจกรรมทางเศรษฐกิจระบบนิเวศน์ของชุมชน
เพื่อ : ทำให้รู้ว่า

- จุดใดเป็นจุดเสี่ยงภัย
  - จุดใดเป็นจุดปลอดภัย
  - เส้นทางการอพยพ
  - ค้นหาปัญหา
- } รู้ความแตกต่างในการใช้พื้นที่

ตัวอย่างการเดินสำรวจในช่วงเวลาที่ต่างกัน

บทที่ ๕

การเตรียมความพร้อมของชุมชน ในการรับมือกับภัยพิบัติ

กิจกรรมในการเตรียมความพร้อม ล้วนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้มแข็งและลดความอ่อนแอของชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีความสามารถลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมความพร้อมของชุมชนในการรับมือกับภัยพิบัติ ประกอบด้วย

๕.๑ การจัดตั้งองค์กรชุมชน

๑. การจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนพร้อมรับมือภัยพิบัติ

การตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติในชุมชน การทำให้ชุมชนมีการเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ภัยพิบัติที่กำลังจะเกิดขึ้น หาทางแก้ปัญหาของชุมชน และให้ชุมชนสามารถปรับตัวรับมือสถานการณ์ได้อย่างดีในระยะยาว เพื่อปรับปรุงการดำรงชีพให้ดีขึ้น

หลักในการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติ

๑. คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติ โดยอาศัยความเข้มแข็งและยึดถือบทบาทพื้นฐานของคนในชุมชนเป็นหลัก

๒. คณะกรรมการชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติได้รับความเห็นชอบและแต่งตั้งจากหน่วยงานระดับอำเภอ/จังหวัด

๓. โครงสร้างของคณะกรรมการฯ ควรเอื้อให้คนในชุมชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วม และดำเนินการควบคุมได้

๔. กำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ อย่างชัดเจน

บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติ

๑. จัดทำแผนชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติ และเผยแพร่ให้สมาชิกในชุมชนได้รับทราบและยอมรับ

๒. ติดตามข้อมูลข่าวสารด้านภัยพิบัติ

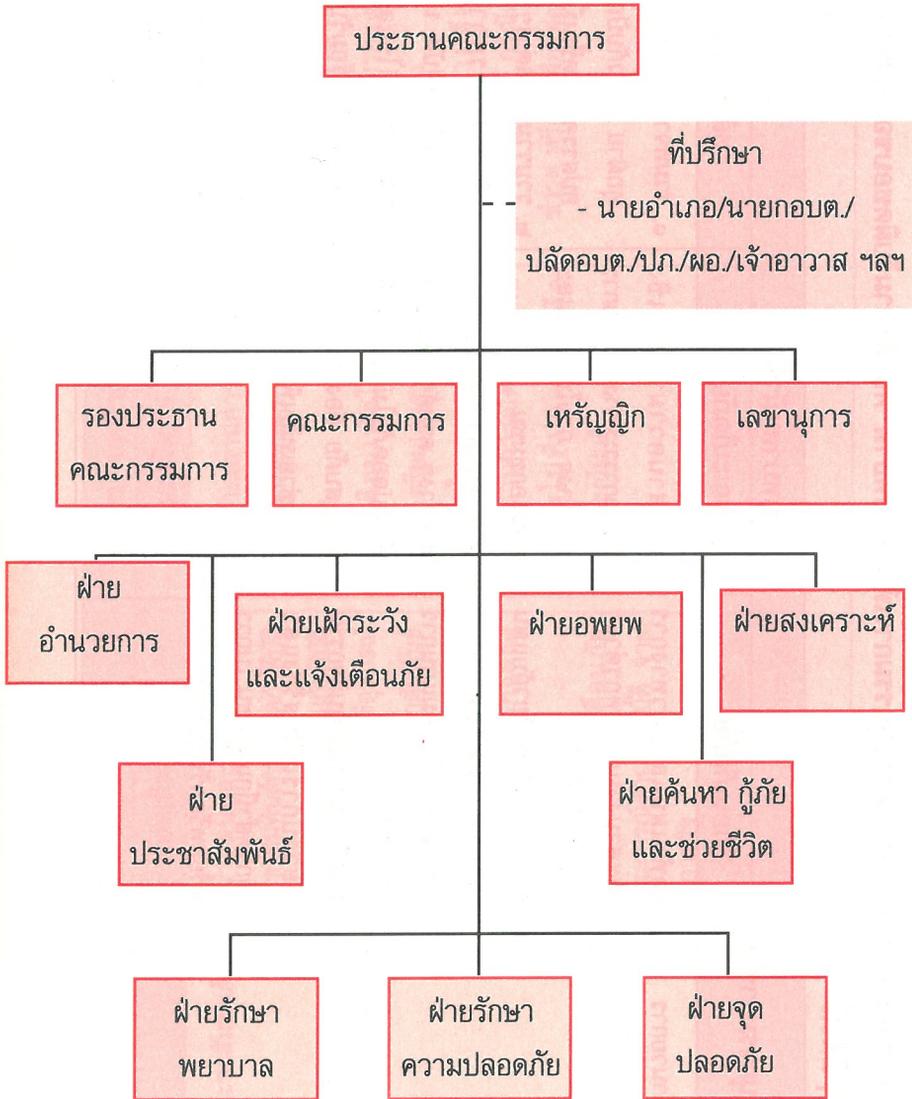
๓. จัดซ้อมแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน ประเมินและปรับปรุงแผนฯ

๔. สร้างเครือข่ายและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนอื่นๆ

๕. จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นและเหมาะสมกับชุมชนเพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ

๖. ประสานงาน วางแผน และปฏิบัติการเพื่อบรรเทาทุกข์ร่วมกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ

แผนผังโครงสร้างของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการแต่ละทีมจะมีการจัดตั้งอนุกรรมการเพิ่ม ซึ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีดังนี้

คณะกรรมการ	บทบาทหน้าที่		
	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	หลังเกิดภัย
๑. ฝ่ายอำนวยความสะดวก	<p>๑. จัดทำแผนและแนวทางการประสานงานกับองค์กรต่างๆ กรณีเกิดภัยพิบัติ</p> <p>๒. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแผนเตรียมความพร้อมฯ ให้แก่ชุมชนและจัดฝึกซ้อมแผนการเตรียมพร้อมฯ</p> <p>๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเกี่ยวกับ การเสริมสร้างและปลูกจิตสำนึกแก่ชุมชน ในการเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ</p>	<p>๑. ประสานความร่วมมือเชิงบูรณาการระหว่างอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ ภายในชุมชนและภายนอกชุมชน</p> <p>๒. สนองตอบความต้องการของฝ่ายต่างๆ ตามศักยภาพ เช่น พื้นที่ปลอดภัยไม่เพียงพอต่อผู้ประสบภัย ต้องประสานขอความช่วยเหลือเพิ่มเติม</p>	<p>๑. ร่วมพิจารณาทำบุญกรรมการทุกฝ่าย เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดขึ้นเมื่อเกิดภัย</p> <p>๒. รวบรวมข้อมูลต่างๆ นำเสนอเพื่อคณะกรรมการชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติ เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาแผนชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติต่อไป</p> <p>๓. ร่วมวางแผนกับชุมชนเพื่อพัฒนาแผนฯ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และเพิ่มศักยภาพของชุมชน</p>

คณะอนุกรรมการ	บทบาทหน้าที่		หลังเกิดภัย
	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	
๒. ฝ่ายประชาสัมพันธ์	<p>๑. จัดทำแผนและแนวทางการประชาสัมพันธ์กรณีเกิดภัยพิบัติ</p> <p>๒. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติ</p> <p>๓. สำรองและจัดทำบัญชีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการประชาสัมพันธ์</p> <p>๔. ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการปฏิบัติตนเมื่อเกิดภัยให้ชุมชนรับทราบ</p> <p>๕. รับข่าวสาร แจ้งเตือนภัย สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ จากทางภาครัฐ</p> <p>๖. ดูแลบำรุงรักษา อุปกรณ์ ในการประชาสัมพันธ์ ให้พร้อมใช้อยู่เสมอ</p>	<p>๑. รายงานสถานการณ์การเกิดภัยให้ชุมชนได้รับทราบเป็นระยะๆ</p> <p>๒. แจ้งเตือนเพื่อให้สมาชิกชุมชนเตรียมเอกสาร สัมภาระที่จำเป็นในการอพยพ</p> <p>๓. แจ้งสถานการณ์ต่างๆ เพื่ออพยพไปที่ปลอดภัยหรือเหตุการณ์ปกติ</p>	<p>๑. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่างๆ ให้ชุมชนได้รับทราบ</p> <p>๒. เผยแพร่ความรู้โรคที่เกิดหลังการเกิดภัย การดูแลสุขภาพ และการป้องกัน</p> <p>๓. รายงานความต้องการ การช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์ชำรุดหรือไม่เพียงพอ</p>

คณะอนุกรรมการ	บทบาทหน้าที่		หลังเกิดภัย
	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	
๓. ฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัย	๑. จัดทำแผนและแนวทางการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัย กรณีเกิดภัยพิบัติ รวมถึงการซักซ้อมและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสัญญาณ / สัญลักษณ์ต่างๆ กับสมาชิกในชุมชน ๒. เฝ้าระวัง ติดตามข่าวสารและสถานการณ์สาธารณภัย อย่างสม่ำเสมอ ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ในการแจ้งเตือนภัยให้พร้อมใช้ ๔. สำรอง และจัดทำบัญชีอุปกรณ์เครื่องใช้	๑. ติดตามข่าวสารและสถานการณ์ ๒. จัดบันทึกปริมาณน้ำฝน สังเกตสิ่งเตือนภัย เช่นน้ำสีแดงขึ้น มีหญ้า โคลนหรือท่อบนชุมชนลอยมา ๓. แจ้งเตือนภัย เมื่อเกิดภัย ๔. ติดตามสถานการณ์จนเข้าสู่ภาวะปกติ	๑. ตรวจสอบสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง ๒. รายงานสถานการณ์เป็นระยะๆ ๓. ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์เครื่องใช้ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ ๔. รายงานความต้องการ การช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์ชำรุดหรือไม่เพียงพอ

คณะอนุกรรมการ	บทบาทหน้าที่		หลังเกิดภัย
	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	
๕. ฝ่ายอพยพ	๕. ดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ในการเฝ้าระวังและเตือนภัย ให้พร้อมใช้อยู่เสมอ	๑. อพยพสมาชิกในชุมชน ไปยังจุดปลอดภัย ตามแผนที่กำหนด ๒. ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในชุมชนร่วมกับฝ่ายจุดปลอดภัย หากจำนวนสมาชิกในชุมชนไม่ครบ ต้องรายงานประธานฯ และประสานฝ่ายค้นหา กู้ภัย และช่วยชีวิต ดำเนินการค้นหา ต่อไป	๑. ติดตามสมาชิกในชุมชน กรณีสูญหาย ว่าตกค้างอยู่ที่ใด เช่น โรงพยาบาล ญาติมารับ ติดอยู่ตามบ้านเรือน ๒. อพยพสมาชิกในชุมชนกลับบ้านเรือน ๓. ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ ๔. รายงานความต้องการการช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์ชำรุดหรือไม่เพียงพอ
๔. ฝ่ายอพยพ	๑. จัดทำแผนและแนวทางการอพยพ กรณีเกิดภัยพิบัติ รวมถึงการซักซ้อมและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ สัญลักษณ์/เส้นทาง การอพยพ กับสมาชิกในชุมชน ๒. การแบ่งเขตความรับผิดชอบของคณะอนุกรรมการในการอพยพและบริหารจัดการด้านการจรรยาบรรณ		

บทบาทหน้าที่			
คณະอนุกรรการ	ก่อนเกิดภัย		หลังเกิดภัย
	<p>๓. สํารวจและจัดทําบัญชีอุปกรณ์</p> <p>๔. ดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ ในการอพยพให้พร้อมใช้อยู่เสมอ</p> <p>๕. จัดทําแผนและแนวทางการค้นหา ภัยและช่วยชีวิต กรณีเกิดภัยพิบัติ รวมถึงการชักจูงและทําความเข้าใจเกี่ยวกับ การใช้เครื่องมือ/เส้นทาง การช่วยเหลือ กับสมาชิกในชุมชน</p> <p>๖. การแบ่งเขตความรับผิดชอบของคณะอนุกรรการ ในการค้นหาภัยและช่วยชีวิต</p>	<p>๓. ประสานฝ่ายส่งผู้บาดเจ็บรักษาต่อให้ ฝ่ายรักษาพยาบาลดูแล กรณีเกิดการบาดเจ็บของอพยพ</p> <p>๑. ค้นหาติดตาม ผู้ที่สูญหาย หรือ ผู้ที่ติดอยู่ในเหตุการณ์</p> <p>๒. ถ้าเลี้ยงผู้ติดอยู่ในเหตุการณ์/ ผู้บาดเจ็บ ไม่ยังจุดปลอดภัย โดยประสานกับฝ่ายอพยพและฝ่ายรักษาพยาบาล</p> <p>๓. ประสานงานเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในชุมชนกับฝ่ายอพยพ และฝ่ายรักษาพยาบาล ว่ามีผู้ตกค้างหรือไม่</p>	<p>๑. ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้</p> <p>๒. รายงานความต่องการการช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์ชำรุดหรือไม่เพียงพอ</p>

บทบาทหน้าที่			
คณอำนวยการ	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	หลังเกิดภัย
	<p>สนับสนุนจากภายในชุมชน ภายนอกชุมชน เช่นนำทีม นำใช้ เครื่องนอน ยารักษาโรค เครื่องอุปโภค บริโภค เครื่องมือในการซ่อมบำรุง เป็นต้น</p> <p>๓. ประสานงานกับ ผู้ดูแลรับผิดชอบแหล่งทรัพยากรต่างๆ ภายในและภายนอกชุมชน</p> <p>๔. ดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือ ในการส่งเคราะห์ให้ พร้อมใช้อยู่เสมอ</p>	<p>๒. ประสานงานกับผู้ดูแลรับผิดชอบแหล่งทรัพยากรต่างๆ ภายในและภายนอกชุมชน เพื่อขอความช่วยเหลือเพิ่มเติม</p> <p>๓. รับผิดชอบเครื่องอุปโภค บริโภค และดำเนินการมอบให้แก่ผู้ประสบภัย</p>	<p>๓. รายงานการขอความช่วยเหลือ เนื่องจากองค์การภายนอก กรณีเกินความสามารถของชุมชน</p>

บทบาทหน้าที่			
คณระอนุกรรมาการ	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	หลังเกิดภัย
๗. ฝ่ายรักษาพยาบาล	<p>๑. จัดทำแผนแผนและแนวทางการรักษาพยาบาลกรณีเกิดภัยพิบัติ รวมถึงการทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบการส่งต่อผู้ป่วย</p> <p>๒. ประสานงานกับทีมสาธารณสุข ทั้งภายในและภายนอกชุมชน</p> <p>๓. ดูแลบำรุงรักษา อุปกรณ์ ยา และเวชภัณฑ์ ให้มีพอเพียงและพร้อมใช้อยู่เสมอ</p>	<p>๑. ช่วยเหลือปฐมพยาบาลแก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ</p> <p>๒. พินฟูสภาพร่างกายและจิตใจแก่ผู้ประสบภัย</p> <p>๓. ประสานงานกับหน่วยงานหรือสถานพยาบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งตัวผู้ป่วยบาดเจ็บ รักษาต่อ หรือขอสนับสนุนยาและเวชภัณฑ์ เพิ่มเติม</p>	<p>๑. ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในชุมชน ที่ได้รับบาดเจ็บและรายงานต่อประธานฯ</p> <p>๒. ติดตามผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ กรณีที่มีการส่งตัว เพื่อการรักษาต่อ</p> <p>๓. ดูแลฟื้นฟูสุขภาพร่างกายและจิตใจ แก่ผู้ประสบภัย</p> <p>๔. ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ ให้ อยู่ในสภาพพร้อมใช้</p> <p>๕. รายงานความต้องการ การช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์ชำรุด และเวชภัณฑ์ ไม่เพียงพอ</p>

บทบาทหน้าที่			
คณະอนุกรรมการ	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	หลังเกิดภัย
๔. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	<p>๑. จัดทำแผนและแนวทางการรักษาความปลอดภัย กรณีเกิดภัยพิบัติ รวมถึงการทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการการดูแลและป้องกันทรัพย์สินของสมาชิกในชุมชน</p> <p>๒. ประสานงานกับทีมรักษาความปลอดภัย เช่น สถานีตำรวจ ทีมอาสาสมัคร เป็นต้นทั้งภายในและภายนอกชุมชน รวมถึงชุมชนใกล้เคียง</p> <p>๓. ดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือ ในการรักษาความปลอดภัยให้มีพอเพียงและพร้อมใช้อยู่เสมอ</p>	<p>๑. ดูแลรักษาความปลอดภัยของบ้านเรือนและทรัพย์สิน กรณีเกิดภัยพิบัติ ผู้อพยพต้องไปอยู่ที่บริเวณจุดปลอดภัย</p> <p>๒. ดูแลความสงบเรียบร้อย กรณีเกิดเหตุจลาจลในกรณีต่างๆ</p> <p>๓. อำนาจความสะอาดด้านการจราจร ทั้งขณะอพยพสมาชิกในชุมชน และผู้มาช่วยเหลือนอก</p>	<p>๑. อำนาจความสะอาดด้านการจราจร ทั้งขณะอพยพสมาชิกในชุมชนกลับ และผู้มาช่วยเหลือจากภายนอก</p> <p>๒. ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์เครื่องใช้ที่อยู่ในสภาพเดิม</p> <p>๓. รายงานความต้องการ การช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ชำรุดหรือไม่เพียงพอ</p>

คณะอนุกรรมการ	บทบาทหน้าที่		หลังเกิดภัย
	ก่อนเกิดภัย	ขณะเกิดภัย	
๙. ฝ่ายจุดปลดอดภัย	<p>๑. จัดทำแผนและแนวทางการบริหารจัดการจุดปลดอดภัย กรณีเกิดภัยพิบัติ รวมถึงการทำความเข้าใจกับสมาชิกในชุมชนเกี่ยวกับ แหล่งทรัพยากรที่สามารถหาได้ในชุมชน เพื่อนำมาสนับสนุนสมาชิกในชุมชน</p> <p>๒. จัดทำบัญชีรายชื่อสมาชิกในชุมชน (รายชื่อทั้งหมดและผู้ที่เกี่ยวข้อง) อาศัยอยู่จริง)</p> <p>๓. ดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือ ในจุดปลดอดภัย ให้มีพอเพียงและพร้อมใช้อยู่เสมอ</p>	<p>๑. ตรวจสอบจำนวนสมาชิกในชุมชน ตามทะเบียนรายชื่อชุมชน ร่วมกับฝ่ายอพยพ</p> <p>๒. ดำเนินการให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเร่งด่วน โดยจัดหาที่พัก อาหาร น้ำดื่ม ยา วัคซีนโรค เป็นต้น</p> <p>๓. ดูแลสถานที่พักให้เพียงพอและกำหนดแบ่งเขตพื้นที่ใช้สอย</p> <p>๔. อำนาจความสะอาดด้านอุปโภค บริโภค และสาธารณสุขบุคคล ให้แก่สมาชิกในชุมชน และผู้มาช่วยเหลือจากภายนอกชุมชน</p>	<p>๑. ตรวจสอบจำนวนสมาชิกและรายชื่อสมาชิกในชุมชนตามบัญชีรายชื่อ(รายชื่อผู้ที่อาศัยอยู่จริง)</p> <p>๒. สำรวจ สมาชิกในชุมชน ว่าได้รับความเดือดร้อนและ ความต้องการความช่วยเหลือ</p> <p>๓. รายงานความต้องการการ การช่วยเหลือ กรณีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ชำรุด หรือไม่เพียงพอ</p> <p>๔. ตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ เครื่องใช้ ให้อยู่ในสภาพเดิม</p>

๕.๒ การเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัย

๕.๒.๑ การเฝ้าระวัง คือ การติดตามสถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดภัยพิบัติ การเฝ้าระวัง มี ๒ ประเภท คือ

๑) การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ดันแสงออกลูกตก หย้าวงช้างถ้าชี้ตรง หมายถึง อาจเกิดน้ำท่วม, มดชนไข หมายถึง ฝนจะตกหนัก, กิ่งไม้ในทะเลลอยตั้งฉากกับผิวน้ำ หมายถึง จะเกิดพายุ, น้ำในลำคลองห้วย น้ำตก เปลี่ยนเป็นสีโคลนและมีเศษหญ้าปน หมายถึง เกิดน้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม เป็นต้น

๒) การใช้เครื่องมือเฝ้าระวัง เช่น เครื่องวัดปริมาณน้ำฝน ที่วัดระดับน้ำในแม่น้ำลำคลอง ทุ่นลอยเตือนภัยสึนามิ เครื่องวัดระดับความชื้นของดิน เป็นต้น

๕.๒.๒ การแจ้งเตือนภัย คือ การแจ้งให้บุคคล กลุ่มคน หรือประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับ

- ภัยที่มีหรือกำลังจะเกิด
- สิ่งที่สามารถจะกระทำได้เพื่อป้องกัน หลีกเลี่ยง หรือลดความรุนแรงของภัย

การเตือนภัยมี ๒ ระยะ คือ

๑) การเตือนภัย เพื่อการเตรียมพร้อม ผู้มีหน้าที่เตือนภัยจะต้องเตือนให้ชุมชนทราบ เพื่อเป็นการบอกให้รู้ว่า อาจเข้าอยู่ในช่วงการเกิดภัย และปฏิบัติอย่างไร เช่น ในช่วงฤดูฝน ภัยดินถล่มหรือน้ำท่วมก็มักจะเกิดขึ้น ดังนั้น เมื่อมีข่าวพยากรณ์อากาศว่าจะมีฝนตกหนักหรือจากการเตือนของหน่วยราชการ ผู้ที่มีหน้าที่เตือนภัย จะต้องบอกให้ชาวบ้านเตรียมตัวเก็บสิ่งของที่เสียหายง่ายเมื่อถูกน้ำท่วม ก็วางไว้

บนที่สูงให้เรียบร้อย รวมทั้งเอกสารที่สำคัญ (เช่น ทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน โฉนดที่ดิน) ให้หีบฉวยได้ง่ายเมื่อจะต้องอพยพ เป็นต้น

๒) การเตือนภัย เพื่อการอพยพ เป็นการบอกให้รู้ว่าจะมีภัยในเวลาอันใกล้นี้ ผู้เตือนภัยจะต้องบอกให้ชาวบ้านหนี หรืออพยพไปยังที่ปลอดภัยตามที่ตกลงกัน วิธีเตือนภัยต้องตกลงกันก่อนว่าจะเตือนโดยวิธีใด อาจใช้ได้หลายวิธี ดังนี้

- โชนเรนมือหมุน หมุนให้เกิดเสียงดัง ให้ชาวบ้านได้ยิน และหนีไปตามแผนที่ตกลงกันได้

- ตีเกราะไม้ที่หมู่บ้านใช้เวลามีเหตุร้าย

- ตีกลองเพล โดยตกลงกันไว้ก่อนว่าถ้าตีในเวลาที่ไม่ใช่เวลาปกติ ให้ถือว่าเป็นการเตือนภัย

- เป่านกหวีดยาว

- จุดพลุ

การเตือนภัย มี ๒ ระดับ ได้แก่

๑) ระดับชุมชน เป็นระบบเตือนภัยอย่างง่ายที่สมาชิกในชุมชนตกลงร่วมกัน เช่น ตีเกราะ จุดพลุ นกหวีด เสียงตามสาย โชนเรน เป็นต้น

๒) ระดับประเทศ เป็นระบบเตือนภัยที่ใช้เทคโนโลยี เช่น การส่งสัญญาณจากหอเตือนภัย การพยากรณ์อากาศ ระบบสารสนเทศ ดาวเทียม เป็นต้น

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการเตือนภัย

- ๑) แจ้งให้ประชาชนทราบถึงความหมายของสัญญาณเตือนภัย
- ๒) แจ้งให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงความเป็นไปหรือข่าวล่าสุดเกี่ยวกับสภาพการณ์ของภัย โดยใช้สัญลักษณ์หรือเสียงที่เข้าใจง่ายและใช้ภาษาท้องถิ่น
- ๓) ป้ายประกาศข้อมูลหรือข่าวสารควรติดไว้ในสถานที่สามารถเห็นได้ชัดเจน เช่น สถานที่ราชการ วัด โรงเรียน ร้านค้าประจำหมู่บ้าน
- ๔) การเตือนภัยจะต้องมีความชัดเจน ในเรื่องต่างๆ ได้แก่ ชนิดและความรุนแรงของภัย สถานที่เกิดภัย ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย

๕.๓ การเตรียมส่วนบุคคล ครอบครัว และชุมชน

การเตรียมพร้อมระดับบุคคล

- ติดตามข่าวสารจากวิทยุ และโทรทัศน์
- เอกสารเตรียมสำคัญ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน, บัตรต่างด้าว, โฉนดที่ดิน, สูติบัตร และถ่ายเอกสารสำเนาเกี่ยวกับสุขภาพ เช่น กรมธรรม์ประกันชีวิต บัตรประกันสังคม เป็นต้น บรรจุในกระเป๋ากันน้ำ และเก็บไว้ในที่ปลอดภัยในบ้าน
- สิ่งของมีค่า เครื่องใช้ส่วนตัว
- ไฟฉาย เทียนไข ไม้ขีดไฟ นกหวีด
- ยารักษาโรคประจำตัว
- อาหาร น้ำดื่ม ให้พออย่างน้อย ๓ วัน
- เครื่องนุ่งห่ม

การเตรียมพร้อมระดับครอบครัว

- แผนอพยพหนีภัยประจำครอบครัว เช่น สถานที่นัดหมาย ช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก ควรร่วมกันวางแผนรับมือกับภัยพิบัติ และสอนสมาชิกทุกคนให้เรียนรู้เส้นทางหนีภัยพื้นที่ปลอดภัย และการช่วยเหลือตนเองเบื้องต้น

- เตรียมกักเก็บอาหารแห้ง และน้ำสะอาด

- มีกระเป๋าอพยพประจำครอบครัว และแจ้งสมาชิกทุกคนให้ทราบสถานที่เก็บ

- เตรียมสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่างๆ เมื่อต้องอพยพออกจากบ้าน

- เรียนรู้การดูแล วิธีเปิด-ปิด ในเรื่องระบบไฟฟ้า แก๊ส หลอดลม สวิตช์ต่างๆ เช่น ตำแหน่งวาล์วน้ำ คัดเอาที่ไฟ วาล์วถังแก๊ส

- มีการเตรียมการสำหรับผู้พิการ ผู้ป่วย คนชรา รวมถึงสัตว์เลี้ยง

- มีหมายเลขโทรศัพท์สำคัญ เช่น อบต. สถานีตำรวจ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชุมชน

- ดูแลที่อยู่อาศัยให้ปลอดภัย ด้วยการหมั่นซ่อมแซมโครงสร้างอาคารให้มั่นคงแข็งแรง จัดวางของให้เป็นระเบียบ

การเตรียมพร้อมระดับชุมชน

- มีแผนภัยพิบัติประจำชุมชน

- มีคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ และกำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย มีการจัดซ้อมแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินเป็นประจำอย่างน้อยปีละครั้ง

๕.๔ การจัดทำแผนชุมชนเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ

การวางแผนเป็นกระบวนการในการให้สมาชิกในชุมชน ร่วมกันระดมความคิด กำหนดแผนงาน กิจกรรม และมาตรการต่างๆซึ่งเป็นการตกลงใจร่วมกันไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไรเมื่อใด และใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการทอดสะพานเชื่อมระหว่างจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทางอย่างเป็นระบบ

แผนฯ จะทำให้ชุมชนสามารถรวมตัวกัน ในการกำหนดแนวทางสำหรับการดำเนินการเตรียมความพร้อม การบรรเทา และการฟื้นฟู เพื่อรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติในชุมชนโดยระบุนุ บพบาทหน้าทีรับผิตชอบทั้งในช่วงก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย

การจัดทำแผนเตรียมพร้อมรับภัยในชุมชนจะต้องสอดคล้องกับแผนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

จุดประสงค์

๑. เพื่อเตรียมความพร้อมแก่ชุมชนในการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยพิบัติ
๒. เพื่อให้ชุมชนมีการเตรียมพร้อมรับภัย
๓. เพื่อมาตรการแก้ไข ซ่อมแซมและฟื้นฟู

แผนเตรียมพร้อมรับภัยในชุมชนประกอบด้วย

๑. วัตถุประสงค์
๒. ข้อมูลพื้นฐานของชุมชน ที่ตั้ง อาณาเขต ข้อมูลด้านสังคม เศรษฐกิจ รายได้ อาชีพ ฯลฯ

๓. ข้อมูลประวัติการเกิดภัยของชุมชน

๔. ทำแผนที่ของชุมชน แสดงตำแหน่งที่ตั้งบ้านเรือน พื้นที่เสี่ยงภัย พื้นที่ปลอดภัย เส้นทางอพยพและสถานที่เก็บเครื่องมือและอุปกรณ์

๕. กำหนดกิจกรรม และระยะเวลาในการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรม ต้องคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนในชุมชนและง่ายต่อการปฏิบัติ

๖. จัดตั้งคณะกรรมการองค์กรชุมชนด้านการเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

๗. ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนต้องกำหนดบทบาทหน้าที่และผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนตั้งแต่ระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย

๘. กำหนดความต้องการของชุมชนในด้านความต้องการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณโดยการประมาณการ ดูว่ามีทรัพยากรและเทคนิคอะไรที่มีในชุมชนและต้องการเพิ่มอีกเท่าใดจากภายนอกชุมชน

๙. จัดทำผังการปฏิบัติงาน

๑๐. ติดตามการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และประเมินผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่างๆ

ในการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมรับภัยพิบัติ ต้องเป็นที่ยอมรับของสมาชิกในชุมชนเพื่อจะนำไปสู่ความร่วมมือและปฏิบัติตามแผนการวางแผนช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการค้นหาความจริง กำหนดสิ่งที่ควรทำ วิธีปฏิบัติพร้อมทั้งประมาณเวลา แรงงาน และวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ

เครื่องใช้ที่จำเป็น หากวางแผนไม่ดีพอ การดำเนินงานก็ไม่ราบรื่น ส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน

การติดตาม การประเมินผล และการปรับแผน

การติดตาม การประเมินผล และการปรับแผนเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการในการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับชุมชนเป็นขั้นตอนที่สมาชิกในชุมชนใช้ติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการดำเนินกิจกรรมว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือต้องปรับแก้สิ่งใดบ้าง ทั้งนี้องค์กรชุมชนและสมาชิกในชุมชนต้องมีความร่วมมือตลอดจนขอรับความร่วมมือและความคิดเห็นจากหน่วยงานภายนอก

การติดตาม (Monitor) เป็นการติดตามการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจและวัดผลการปฏิบัติงานตามแผนงานทั้งในระหว่างการทำงาน หรือเมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยใช้วัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ในการประเมิน

เป้าหมายในการติดตามและประเมินผล

- เพื่อการตรวจสอบให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์
- เพื่อสามารถวางแผนการใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม
- เพื่อช่วยในการตัดสินใจที่ดียิ่งขึ้น
- มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ และแบ่งปันประสบการณ์ในการดำเนินงานของชุมชน

หลักในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผล ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ วิธีการดำเนินงาน ข้อควรปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จหรือต้องหากิจกรรมอื่นมาเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่จัดทำ ประกอบด้วยหลักการ ๔ ข้อ

- การเรียนรู้
- การมีส่วนร่วม
- ความร่วมมือ
- ผลสำเร็จของการดำเนินงาน

การติดตาม การประเมินผล และการปรับแผน ควรดำเนินการดังนี้

๑. เชิญหน่วยราชการอื่นๆ เข้าร่วมสังเกตการณ์ และให้ข้อเสนอแนะตามแผนกิจกรรม

๒. จัดประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติของชุมชนนั้นๆตลอดจนมีการติดตาม พัฒนากิจกรรมการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง

๕.๕ การซ่อมแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

การซ่อมแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน คือการทบทวนบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการและอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ โดยสมมติสถานการณ์ ให้สอดคล้องกับแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินของชุมชนนั้นๆ

การซ่อมแผนฯ มี ๒ ประเภท

๑. การซ่อมแผนโต๊ะ
๒. การซ่อมแผนอพยพ

ขั้นตอนในการเตรียมและฝึกซ้อมแผนฯ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการ

- จัดทำแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

- กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่จะเข้าร่วมในการซ้อม เช่น กรรมการฝ่ายต่างๆ
- กำหนดงบประมาณสำหรับการเตรียมการฝึกซ้อมแผน
- กำหนดประเภทของภัยที่จะทำการฝึกซ้อม (อุทกภัย/ วัสดุภัย/ สารเคมี)
- กำหนดหน่วยงานที่เข้าทำการฝึกซ้อม (หน่วยหลัก/ หน่วยสนับสนุน)
- กำหนดสถานการณ์ ขั้นตอน วิธีการฝึก ลำดับเวลา และ สถานที่

ขั้นตอนที่ ๒ ประชุมเตรียมพร้อมและแบ่งมอบภารกิจ

- ประชุมคณะกรรมการและอนุกรรมการฯ เพื่อทบทวน แผนฯ
- ประชุมชี้แจงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ประชาสัมพันธ์การฝึกซ้อมแผนฯ
- ประชุมชี้แจงสมาชิกในชุมชนเกี่ยวกับการฝึกซ้อมแผนฯ
- เตรียมอุปกรณ์ สถานที่ จุดปลอดภัย และเส้นทางในการฝึกซ้อมแผนฯ

ขั้นตอนที่ ๓ ทดสอบภาคทฤษฎี โดยการซ้อมแผนจำลอง (ซ้อมแผนโต๊ะ)

- ทดสอบวางแผน การควบคุม การสั่งการ และแนวทางการปฏิบัติตามแผน
- ตรวจสอบขีดความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบด้านต่างๆ เครื่องมือสื่อสาร และข่ายการติดต่อสื่อสาร
- รูปแบบการทดสอบ ใช้รูปแบบการฝึกซ้อม การควบคุม การสั่งการ

ขั้นตอนที่ ๔ ดำเนินการซ้อมแผนอพยพ

ขั้นตอนที่ ๕ ประเมินผล ทดสอบภาคทฤษฎี โดยการซ้อมแผนจำลอง(ซ้อมแผนโต๊ะ)

- ประเมินผลร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชน
- ประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และปรับแผนฯ

การอพยพมีขั้นตอนและวิธีการอพยพ ดังนี้

๑) การเตือนภัย โดยเป็นการเตือนให้มีการเตรียมตัวและพร้อมในการอพยพ

๒) มีคำสั่งให้อพยพ เมื่อมีการตรวจสอบชัดเจนว่าภัยจะมาถึงอันใกล้ ผู้บัญชาการในชุมชนจะมีการสั่งการให้มีการอพยพไปยังจุดปลอดภัย

- แจ้งคนในครอบครัวให้ทราบ และ อพยพไปที่ปลอดภัย (กรณีไม่อยู่ด้วยกันขณะเกิดภัย ให้นำหมายไปรวมกันที่จุดปลอดภัย)

- เก็บเอกสารสำคัญและของมีค่า ซึ่งได้จัดเตรียมไว้แล้วนำไปด้วย

- หนีไปตามเส้นทางที่ตกลงไว้ในแผนอพยพ

๓) การอพยพ เป็นการอพยพประชาชนจากพื้นที่เสี่ยงภัยไปยังจุดปลอดภัย

๔) การจัดการในสถานที่ปลอดภัย

- มีการตรวจสอบยอดจำนวนผู้อพยพโดยมีบัญชีครัวเรือน เพื่อที่จะได้ทราบว่ายอดผู้อพยพมีเท่าไร(หญิง,ชาย,เด็ก,ผู้สูงอายุ,ผู้บาดเจ็บ)

- ยอดผู้สูญหาย ให้ประสานงานกับฝ่ายอำนวยการ, ฝ่ายอพยพ, ฝ่ายกักขัง เพื่อติดตามผู้สูญหาย
- ให้แจ้งยอดผู้อพยพให้ผู้รับผิดชอบประจำศูนย์ เพื่อประสานอำนวยการความสะดวกในการจัดพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แกผู้อพยพรวมถึงการให้การรักษายาบาลเบื้องต้นแกผู้บาดเจ็บ
- มีการแบ่งพื้นที่การใช้สอยในจุดปลอดภัย ให้อำนวยความสะดวกแกผู้อพยพ มีระเบียบและเหมาะสม เช่น จุดลงทะเบียน, จุดให้การรักษายาบาล, จุดรับแจ้งความเสียหาย, ที่พักผู้อพยพ, ห้องน้ำ, ห้องครัว
- แบ่งหน้าที่ให้ผู้อพยพช่วยเหลือกันดูแลจุดปลอดภัยในเบื้องต้น โดยแบ่งเป็นฝ่าย ดังนี้ เช่น ด้านเตรียมอาหารและน้ำดื่ม, เตรียมเครื่องนอน, เตรียมห้องน้ำและที่ซักล้าง

๕) การอพยพกลับ หลังจากมีการตรวจสอบข้อมูลทั้งในส่วนองหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ว่าสถานการณ์ได้กลับสู่สภาวะปกติแล้ว และฝ่ายอำนวยการและคณะกรรมการฝ่ายต่างๆได้ตรวจสอบสถานการณ์แล้วว่าสามารถกลับถิ่นฐานได้ ก็จะนำผู้อพยพส่งกลับบ้านเรือน

๕.๖ การพัฒนาศักยภาพ

- เพิ่มศักยภาพของชุมชน
- เพิ่มศักยภาพของบุคคล ครัวเรือน หรือ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เป็นการเตรียม และเป็นจุดเริ่มต้นที่จะเข้าไปทำงานร่วมกับชุมชน

ขั้นตอนในการให้ความรู้ชุมชน

๑. ประเมินความจำเป็นและความต้องการ

๒. ประเมินความพร้อมของคนในชุมชน
๓. การสร้างความคุ้นเคย
๔. ประสานผู้เกี่ยวข้องเพื่อคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย
๕. จัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
๖. เลือกวิธีการและเทคนิค
๗. ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๘. ประเมินผล
๙. นำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวอย่าง การอบรมเพื่อพัฒนาและการเพิ่มขีดความสามารถ

- การจัดการด้านพื้นฐานและการจัดการด้านการเงิน
- การเป็นผู้นำ
- ทักษะต่างๆในการสื่อสารและผู้ช่วยดำเนินการประชุม
- การต่อรองและการจัดการความขัดแย้งในชุมชน
- การเขียนเพื่อนำเสนอและการพัฒนาโครงการ
- การติดตามประเมินผลโดยการมีส่วนร่วม
- อื่นๆ

๕.๗ การปลูกจิตสำนึก (Public Awareness)

เป็นกระบวนการเพื่อให้ชุมชนเกิดการรับรู้ และตระหนักถึงผลกระทบจากภัยพิบัติ รวมถึงวิธีการเพื่อ เตรียมพร้อม ป้องกัน หลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบที่อาจเกิดจากภัยพิบัติ

กลวิธีในการจัดกิจกรรมการปลูกจิตสำนึก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมการรณรงค์ต่างๆ กิจกรรมปลูกฝังวัฒนธรรมด้านความปลอดภัย ฯลฯ โดยเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรทุกภาคส่วน

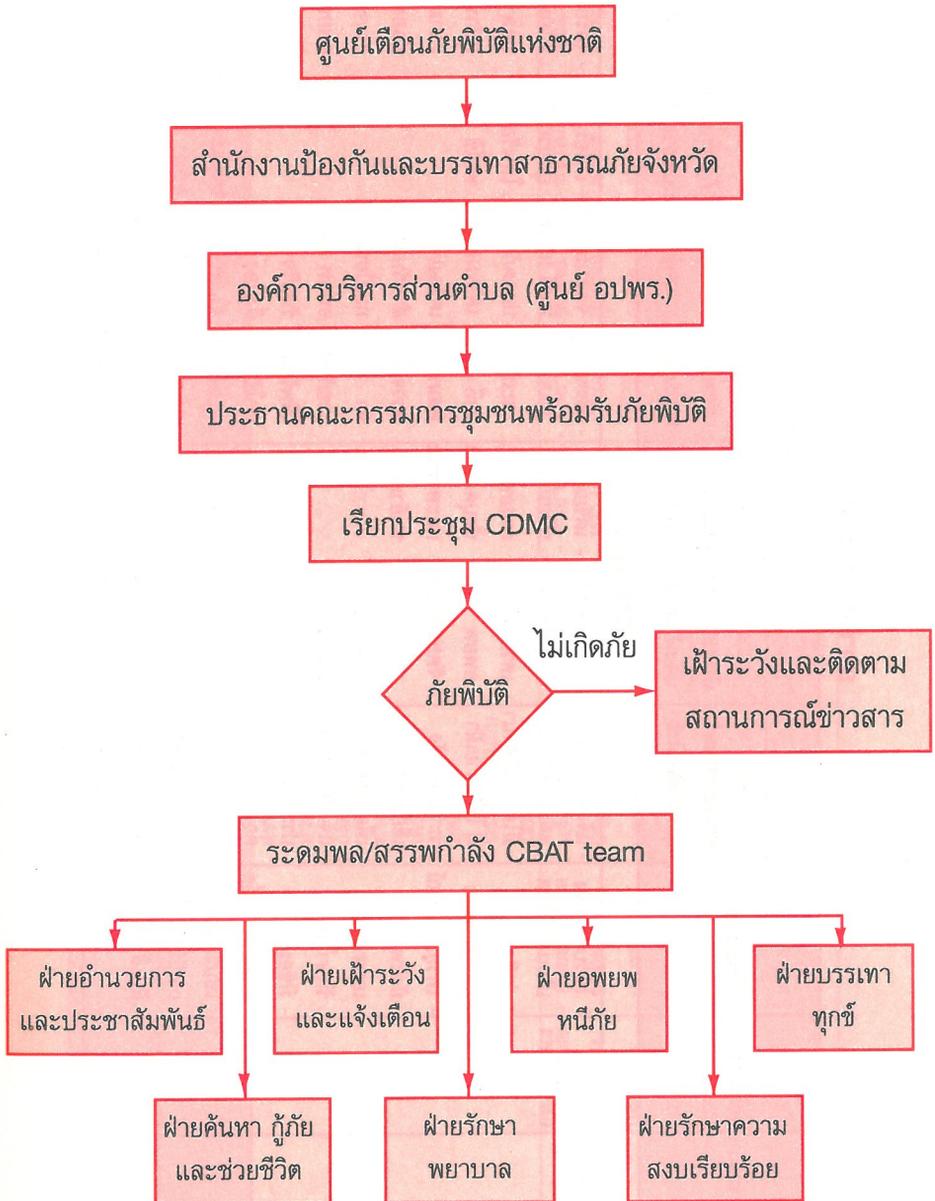
กระบวนการดำเนินกิจกรรมเพื่อปลูกจิตสำนึก

๑. กำหนดวัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาและสถานที่
๒. กำหนดเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
๓. ประสานความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย
๔. จัดกิจกรรมตามแผนฯ
๕. สรุป ติดตามและประเมินผล

MAWUON

ผังขั้นตอนปฏิบัติการเมื่อเกิดภัยพิบัติ

คณะกรรมการ									
เวลา	สถานการณ์	ประชาชน	อำนาจการและ ประชาสัมพันธ์	๒ เผ่าร้างและ แจ้งเตือนภัย	๓ อพยพและ หนีภัย	๔ รักษา พยาบาล	๕ บรรเทา ทุกข์	๖ ค้นหา ญาติ และช่วยชีวิต	๗ รักษา ความปลอดภัย
๐๙.๔๓ น.	สัญญาณหอ เตือนภัยดัง/ แจ้งเตือน การอพยพ (แสดงว่า เกิดสึนามิ แล้ว)	- อพยพไปยังจุด ปลอดภัยตาม เส้นทางการ อพยพพร้อม เอกสาร/ยา/ เครื่องยังชีพที่ เตรียมไว้	- ตรวจสอบ หัวหน้าทีมต่าง ๆ ถึงความพร้อม ทางด้านอุปกรณ์ เครื่องมือและ บุคลากร - ประสานงานกับ ปภ. อบต.	- แจ้งเตือนภัย ให้ประชาชน อพยพไป ณ จุดปลอดภัย ให้ครอบครัว พร้อมคน ตัวชุมชน ตามโซนที่ แบ่งโดยวง	- ชนย้ายคน ชรา เด็ก หญิงมี ครรภ์ - ช่วยดูแลผู้ ได้รับบาดเจ็บ เจ็บชนะ อพยพ	- น้ายาและ เวชภัณฑ์ ไปไว้จุด ปลอดภัย - จัดคนอยู่ พยาบาล ณ จุด ปลอดภัย	- ชนย้าย อุปกรณ์ไป ณ จุด ปลอดภัย - ลงทะเบียนผู้ อพยพแบ่ง ตามโซน หมู่บ้าน	- ช่วยในการ อพยพ ประชาชน - ประสานงาน กับ ผู้ใหญ่ บ้าน (ตลอด เวลา) ปภ.	- ดูแลการ จราจรตามจุด ที่กำหนดไว้ - ดูแลความ ปลอดภัย ผู้อพยพ ณ จุดปลอดภัย

คณะกรรมการ										
เวลา	สถานการณ์	ประชาชน	๐ อำนาจการและ ประชาสัมพันธ์	๑ ฝ่ายวิงและ แจ้งเตือนภัย	๒ อพยพและ หนีภัย	๓ รักษา พยาบาล	๔ บริการ สุขภาพ	๕ บรรเทา ทุกข์	๖ ค้นหา ภัย และช่วยชีวิต	๗ รักษา ความปลอดภัย
			<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับทุกทีมตลอด - ประชาสัมพันธ์จุดปลอดภัย 	<ul style="list-style-type: none"> - บอก/ใช้ไซเรน/ประกาศเสียงตามสาย 	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วยเหลือผู้ตกค้างจนหมด - รายงานผลการอพยพให้ฝ่ายอำนวยความสะดวก และประชาสัมพันธ์ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดคนพร้อมยาเวชภัณฑ์ดูแลผู้บาดเจ็บขณะอพยพ - รักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ จุดปลอดภัย - ประสานงานกับหน่วยงานหน่วยงานทาง 	<ul style="list-style-type: none"> - อำนาจ ความ สะดวก ต่างๆ เช่น อาหาร น้ำ ดื่มสะอาด ห้างน้ำ ที่พัก 		<ul style="list-style-type: none"> - ดูแลความปลอดภัยของทรัพย์สิน/บ้านเรือนตามจุดที่กำหนด (ขรม.) 	

คณะกรรมการ									
เวลา	สถานการณ์	ประชาชน	อำนาจการและ ประชาสัมพันธ์	๒ เฝ้าระวังและ แจ้งเตือนภัย	๓ อพยพและ หนีภัย	๔ รักษา พยาบาล	๕ บรรเทา ทุกข์	๖ ค้นหา ภัย และช่วยเหลือ	๗ รักษา ความปลอดภัย
๑๐.๓๐ น.	สัณญาณ เตือนภัย แจ้ง สถานการณ์ สิ้นสุดการ เกิดคลื่น ยักษ์ ยกเลิก สถานการณ์	- รอประกาศ สถานการณ์ ณ จุด ปลอดภัย	- แจ้งหัวหน้าฝ่าย เฝ้าระวังและ แจ้งเตือนภัย ประกาศยกเลิก สถานการณ์ - สรุปรายงาน ข้อมูล จาก ทุกฝ่าย (การอพยพ การ พยาบาลและส่ง ต่อ ทะเบียน ผู้อพยพ การ ค้นหาภัยและ ช่วยเหลือ การ จรรยา ความ เสียหายของ	- ประกาศ ยกเลิก สถานการณ์	- รายงานผล การอพยพ	- รายงาน ผลการ พยาบาล และส่ง ต่อผู้บาด เจ็บ	- รายงานผล / ส่งข้อมูลการ ลงทะเบียนผู้ อพยพให้ฝ่าย อำนาจการฯ ทราบ - รายงานผล การให้ความ ช่วยเหลือ/ อำนวยความสะดวก อำนวยความสะดวก ที่พัก อาหาร น้ำดื่มสะอาด ห้องน้ำ ฯลฯ - ให้ความ สะอาดสถานที่	- ออกค้นหา ภัย และ ช่วยเหลือ ตามโซน พื้นที่ ที่ กำหนด - ประสาน งานกับ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เพื่อขอ ความช่วยเหลือ / กำลัง / อุปกรณ์	- ดูแลความ ปลอดภัยของ ทรัพย์สินบ้าน เรือน - ลสำรวจและ รายงานความ เสียหายของ ทรัพย์สินบ้าน เรือน ให้ฝ่าย อำนาจการฯ ทราบ

คณะกรรมการการ									
เวลา	สถานที่	ประชาชน	๑ อำนาจการและ ประชาสัมพันธ์	๒ เฝ้าระวังและ แจ้งเตือนภัย	๓ อพยพและ หนีภัย	๔ รักษา พยาบาล	๕ บรรเทา ทุกข์	๖ ค้นหา ภัย และช่วยชีวิต	๗ รักษา ความปลอดภัย
			บ้านเรือน ทรัพย์สิน) ให้ หน่วยงาน ราชการทราบ					- รายงานความ ปลอดภัยในการ กลับลงพื้นที่ให้ ผู้อำนวยการฯ ทราบ - รายงานผลการ ค้นหา ภัย และ ช่วยชีวิต ให้ฝ่าย อำนวยความสะดวก	
๑๑.๐๐ น.	ประเมinfeld	- รับฟังรายงาน การฝึกซ้อม และประชุม แลกเปลี่ยน เรียนรู้หลัง	- สรุปและ รายงาน สถานการณ์การ ฝึกซ้อม - ร่วมประเมinfeld กับชาวบ้าน	- ร่วมประเมinfeld ชาวบ้าน - รับประทาน อาหาร	- ร่วมประเมinfeld ชาวบ้าน - รับ ประทาน	- ร่วมประเมinfeld ชาวบ้าน - รับ ประทาน	- ร่วมประเมinfeld กับชาวบ้าน - รับประทาน อาหาร - ดูผลการอพยพ กลับ	- ร่วมประเมinfeld กับชาวบ้าน - รับประทาน อาหาร - ดูผลการอพยพ กลับ	- ร่วมประเมinfeld ผลกับชาว บ้าน - รับประทาน อาหาร - ดูผลการ

คณะกรรมการการ									
เวลา	สถานที่	ประธาน	๑ อำนวยความสะดวกและ ประชาสัมพันธ์	๒ เฝ้าระวังและ แจ้งเตือนภัย	๓ อพยพและ หนีภัย	๔ รักษา พยาบาล	๕ บรรเทา ทุกข์	๖ ค้นหา ผู้ภัย และช่วยเหลือชีวิต	๗ รักษา ความปลอดภัย
		- รับประทานอาหาร - เดิน / นั่งรถ กลับตามเส้นทางอพยพ	- รับประทานอาหาร						อพยพกลับ และช่วยเหลือ การอพยพกลับ

แผนงานการจัดกิจกรรมสร้างความเสียหายจากภัยพิบัติของชุมชน บ้านนาพรุ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑	โครงการจัดตั้งคณะกรรมการภัยพิบัติชุมชน	- เพื่อจัดตั้งคณะทำงานในการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติในชุมชน	คณะทำงานเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ	ม.ค.-ก.พ. ๕๒		- มีทีมงานในการทำงานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติของชุมชนบ้านนาพรุ	สภาทอาสาไทย	
๒	โครงการจัดทำแผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน	- เพื่อจัดทำแผนงานในการปฏิบัติเมื่อเกิดภัย	แผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินในเรื่องของ"น้ำท่วมฉับพลัน"	ม.ค.-ก.พ. ๕๒	๕,๐๐๐.๐๐	- แผนตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินในเรื่องของ"น้ำท่วมฉับพลัน"	สภาทอาสาไทย	
๓	๓.โครงการจัดเตรียมอุปกรณ์ ๓.๑.โครงการจัดตั้งอุปกรณ์ในการแจ้งเตือนภัย	- เพื่อกระจายข่าวสารแจ้งเตือนภัยให้ทุกคนได้ทราบ	- ติดตั้งหอกระจายข่าวทั้งหมด ๕ จุด จุดที่ ๑ บ้านเนินสูง			- ประชาชนได้รับทราบข่าวในการแจ้งเตือนภัยได้อย่างทั่วถึง	อบต.บ้านนาพรุ	เพิ่มลำโพงตามเสา ๑ ตัวต่อเสา และมีของเดิม ในห้องเก็บ

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			จุดที่ ๒ ขอยท่า คลองจาก จุดที่ ๓ ขอยนาพร จุดที่ ๔ ศาลา อเนกประสงค์ - โทรโข่ง ๒ ตัว (เก็บไว้ที่ ดินและ อุ้นเรือน)					เสียง ๑ ชุด ลำโพง ๒ ตัว
๔	๓.๒โครงการจัดซื้อ อุปกรณ์ที่ใช้ สำหรับการ สื่อสารเมื่อเกิด ภัยพิบัติ	๔.๑ เพื่อให้มีการ ติดต่อประสาน งานได้อย่าง รวดเร็วเมื่อเกิด ภัยพิบัติขึ้นใน ชุมชน	- วิทยุสื่อสาร ๕ เครื่อง (ไว้ที่หัวหน้าฝ่าย)			- มีอุปกรณ์ในการ ติดต่อสื่อสาร ประสานงานได้ อย่างรวดเร็ว	อบต.	
๕	๓.๓โครงการจัดซื้อ อุปกรณ์สำหรับ	๕.๑ เพื่อเตรียม ความพร้อมเกี่ยว	- ผ้าสามเหลี่ยม ๒๔ ผืน		๒,๐๐๐.๐๐	- มีอุปกรณ์ในการ ปฐมพยาบาล	สภากาชาดไทย	อุปกรณ์แบ่งเป็น ๒ ชุดเท่าๆกัน

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	กับการปฐมพยาบาลให้พร้อมใช้	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายยี่ด ๒" จำนวน ๑๐ ม้วน - ฝ่ายยี่ด ๓" จำนวน ๑๐ ม้วน - ฝ่ายยี่ด ๔" จำนวน ๑๐ ม้วน - ฝ่ายยี่ด ๖" จำนวน ๑๐ ม้วน 			เบื้องต้นพร้อมใช้เมื่อภัยมา		(มีกระเป๋ารปฐมพยาบาลอยู่แล้ว)
๖	๓.๔โครงการจัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับภารกิจภัย	๖.๑ เพื่อความปลอดภัยในทีมและชาวบ้านในชุมชนในการช่วยเหลือ ช่วยชีวิตเมื่อเกิดน้ำท่วมหรือการช่วยเหลือทาง	<ul style="list-style-type: none"> - เสื้อชูชีพ ๕ ตัว - เรือยาง ๑ ลำ พร้อมเครื่อง - เปลสนาม ๒ เปล - ถุงมือแบบใช้แล้วทิ้ง ๒ กลอง (นายอนุรักษ์เป็นผู้ดูแล)			<ul style="list-style-type: none"> - ชาวบ้านในชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิต - ทีมงานมีความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ 	อบต.	ปี ๕๒ จะมีการจัดตั้งศูนย์อพพร. ไว้ที่อบต. ซึ่งอยู่ในเขตบ้านนาพรุ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๗	๓.๕ โครงการจัดซื้อถังดับเพลิง	๓.๑ เพื่อใช้ในการกรณีเกิดเพลิงไหม้ในชุมชน	- ถึงดับเพลิง ๕ ถึง จัดเก็บไว้ที่ศาลาอเนกประสงค์			- มีอุปกรณ์ในการดับเพลิงเมื่อเกิดไฟไหม้ในชุมชน	อบต.	
๘	๓.๖ โครงการจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับจัดเก็บน้ำใช้	๘.๑ เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้ง	- ถึง ๕๐๐ ลิตร จำนวน ๑๐ ถัง			- คร้วเรือนที่ยังไม่มีถังเก็บน้ำใช้ถึงเก็บน้ำใช้ในฤดูแล้ง	อบต.	ชาวบ้านแจ้งกับผู้ใหญ่บ้านในตำบลไม่มีน้ำใช้
๙	๓.๗ โครงการจัดทำบอร์ดโฆษณาประชาสัมพันธ์	๙.๑ เพื่อการประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวสารเกี่ยวกับภัยพิบัติให้ชุมชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง	- บอร์ดประชาสัมพันธ์กระจกปิด			ชาวบ้านในชุมชนมีความตื่นตัวรับรู้ข่าวสารเรื่องภัยอย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์	สภากาชาดไทย	

ร.ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑๐	๓.๔.โครงการจัดซื้อไฟฉาย	๑๐.๑ เพื่อใช้สำหรับกรปฏิบัติงานในเวลากลางคืน	- ไฟฉายขนาดใหญ๋ใช้ถ่าน ๓ ก้อนแบบชาร์จไฟได้จำนวน ๗ กระบอก ฝ่ายอำนวยความสะดวก รักษาความปลอดภัย/ค้นหาผู้ภัย/รักษาพยาบาล/เฝ้าระวัง/อพยพและจุดปลอดภัย			- ปฏิบัติงานได้สะดวกมากขึ้นหากเกิดภัยในเวลากลางคืน	อบต.	
๑๑	๔.โครงการอบรมต่างๆ ๔.๑.โครงการอบรมการใช้วิทยุสื่อสาร	เพื่อให้ทีมงานมีความรู้ในการใช้วิทยุสื่อสาร	- หัวหน่าฝ่าย ๙ ฝ่าย - ชรบ. ๑๕ คน			- ทีมงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ในการใช้วิทยุสื่อสาร	สภาาชาดไทย อบต. อ้าเกอ	คณะกรรมการชรบ.อบปร.ก่อนนี้ท่วม

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑๒	โครงการร้อม แผนอพยพ	เพื่อเตรียมความพร้อมในการอพยพเมื่อเกิดภัยพิบัติ	ชาวบ้านนาพรุ	ปลายเดือน เมย.		- ชาวบ้านบ้านนา พรุมีความรู้และ ประสบการณ์ใน การอพยพเมื่อ เกิดภัย	สภากาชาดไทย บก. อบต.	
๑๓	๖.โครงการจัดทำ บัญชีรายชื่อบัญชี ต่างๆ ๖.๑จัดทำบัญชี เครื่องมือและ อุปกรณ์	เพื่อทราบจำนวน เครื่องมือและ อุปกรณ์ที่มีใน หมู่บ้าน	บัญชีเครื่องมือและ อุปกรณ์บ้านนาพรุ	ก.พ.-มี.ค. ๕๒		ทราบจำนวน อุปกรณ์และเครื่อง มือในหมู่บ้าน	สภากาชาดไทย	
๑๔	๖.๒จัดทำบัญชีรายชื่อครัวเรือน	เพื่อทราบจำนวน ของประชากรที่ อาศัยอยู่จริง ภายในหมู่บ้าน	บัญชีรายชื่อครัว เรือนบ้านนาพรุ	ก.พ.-มี.ค. ๕๒		ทราบจำนวน ประชากรที่อาศัย อยู่จริงในหมู่บ้าน สะดวกในการ ตรวจสอบรายชื่อ ผู้อพยพ	สภากาชาดไทย	

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๓๖	โครงการเตรียมความพร้อมจุดปลอดภัยและเส้นทางอพยพ	๑๒.๑ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงเส้นทางอพยพไปยังจุดปลอดภัย	ป้ายบอกเส้นทาง จำนวน ๑๕ ป้าย					
๑๔	๓.๑ โครงการจัดเตรียมเส้นทางอพยพ	๑๒.๑ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงเส้นทางอพยพไปยังจุดปลอดภัย	ป้ายบอกเส้นทาง จำนวน ๑๕ ป้าย		๓,๗๕๐.๐๐	- สามารถอพยพไปยังจุดปลอดภัยได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย	สภากาชาดไทย	เบิกจากโรงเรียนไปยังจุดปลอดภัย
๑๕	๓.๒ โครงการจัดเตรียมจุดปลอดภัย	๑๓.๑ เพื่อจัดเตรียมจุดปลอดภัยให้พร้อมใช้สำหรับเป็นที่พักของผู้อพยพ	จุดปลอดภัย ๓ จุด จุดที่ ๑ ศาลา อเนกประสงค์ - ถึงระยะ ๒ ถึง จุดที่ ๒ ที่พักสงฆ์ (บ้านเนินสูง) - ถึงระยะ ๒ ถึง จุดที่ ๓ โรงเรียน สอนศาสนา			- จุดปลอดภัยมีถึงระยะไว้สำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูล	อบต.	

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	๘.โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ๘.๑โครงการจัดตั้ง หน่วยบรรเทา ทุกข์	เพื่อให้มีจุด สำหรับช่วยเหลือผู้ประสบ ภัย	จุดสำหรับประสาน งานในการขอ ความช่วยเหลือ ซึ่งจัดไว้ที่ ศาลา อเนกประสงค์			- ผู้ประสบภัยได้ รับความช่วยเหลือ ความต้องการ	อบต.	
	๙.การประชุม ทำความเข้าใจ งานเกี่ยวกับภัย พิบัติ	เพื่อให้แจ้งข่าวสาร ต่างๆ เกี่ยวกับ ภัยพิบัติที่เกี่ยวข้อง กับชุมชน	ชาวบ้านบ้านนาพรุ ประชุมเรื่องภัย พิบัติวันที่ ๗ ของ เดือน			ชาวบ้านบ้านนา พรุรับทราบข่าว สารเกี่ยวกับเรื่อง ภัยของหมู่บ้าน อย่างทั่วถึงและ ทันต่อเหตุการณ์	ชุมชน	

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยพิบัติ บ้านบ่อตาน
ฝ่ายอำนวยการและประชาสัมพันธ์

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๑. แจ้งฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยและแจ้งเตือนภัยทราบ	๑.๑ แจ้งฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนทราบ เพื่อให้ประกาศแจ้งประชาชนให้เตรียมตัว	นายเชษฐ์ ทรายทอง	บ้านของผู้ใหญ่บ้าน	โทรศัพท์
	๒. เตรียมความพร้อมของคณะกรรมการทุกฝ่าย	๒.๑ โทรศัพท์ประสานงานกับหัวหน้าทีมทุกทีม นัดประชุมฉุกเฉิน ณ จุดรวมพล	นายเชษฐ์ ทรายทอง	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามกัมมัลยิต บ้านบ่อตาน	โทรศัพท์
	๓. ติดตามสถานการณ์	๒.๒ แจ้งให้กรรมการทุกฝ่ายเตรียมพร้อมในการอพยพ (บุคลากร อุปกรณ์)	นายเชษฐ์ ทรายทอง	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามกัมมัลยิต บ้านบ่อตาน	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร
		๓.๑ ติดตามข่าวสารจากสื่อต่างๆ - วิทยุ	นายโสม สมพล	บ้านของนายโสม/โรงเรียน	วิทยุ
		- โทรศัพท์	นายสำราญ หวันเหลี่ยม	บ้านของนายสำราญ/โรงเรียน	โทรศัพท์
		๓.๒ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - อบต.นาเตย	นายรวิ เล็กดำ		

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
0๙.๔๓ น.	๔. แจงให้มีการอพยพ	- สำนักรงาน ปภ. จังหวัตพังงา ๔.๑ แจงกรรมการฝ่ายเฝ้าระวังและแจงเตือนภัย ประกาศให้ประชาชนอพยพ	นายสมบุญ ศรีรัตน์ นายเชษฐ ทรายทอง	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามกับมัสยิดบ้านบ่อตาน	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร
๐๙.๔๓ น.	๕. อำนวยการ ณ จุดปลดภัย	๕.๑ ข้แจงการปฏิบัติตัวผู้อพยพหนีภัย ณ จุดปลดภัย ๕.๒. ประสานงานกับทุกทีมตลอดเวลา ฝ่ายเฝ้าระวังและแจงเตือนภัย ฝ่ายรักษาความปลอดภัย ฝ่ายอพยพและหนีภัย	นายราวี เล็กดำ	โรงเรียนบ้านบ่อตาน	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร
		ฝ่ายค้นหา ภัยและช่วยเหลือชีวิต ฝ่ายรักษาพยาบาล ฝ่ายบรรเทาทุกข์	นายเชษฐ ทรายทอง นายสมบุญ ศรีรัตน์	โรงเรียนบ้านบ่อตาน	วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
				โรงเรียนบ้านบ่อตาน	วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๑๐.๓๐ น.	๖. ยกเลิกสถานการณ์	๖.๑ แจ้งฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยให้ประกาศยกเลิกสถานการณ์	นายเชษฐ ทรายทอง	โรงเรียนบ้านบ่อदान	โทรศัพท์วิทยุ สื่อสาร ๑ เครื่อง
๑๑.๐๐ น.	๗. สรุปละเอียดรายงานสถานการณ์การฝึกซ้อมอพยพหนีภัย ซ้อมอพยพหนีภัย สิ้นนามิ	๗.๑ รายงาน สรุปละเอียดการฝึกซ้อมอพยพหนีภัยสิ้นนามิ อำเภอท่ายะหมี่เอง สำนักงาน บร.จังหวัดพังงา อบต.นาเตย	นายเชษฐ ทรายทอง นายสมบุญ ศรีรัตน์ นายราวี เล็กดำ	โรงเรียนบ้านบ่อदान	วิทยุสื่อสาร

แผนการตอบสนองของต่อสภาวะฉุกเฉินภัยพิบัติ บ้านบ่อตาด
ฝ่ายผู้สำรวจและแจ้งเตือนภัย

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๑. แจ้งเตือนภัย	๑.๑ ประกาศแจ้งเตือนประชาชนให้เตรียมตัวอพยพ	๑. นายเกษม คมขำ	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก	โทรโข่ง ๑ ตัว
			๒. นายสะอาด หนูรักษ์	โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลาอเนกประสงค์กลางบ้าน	โทรโข่ง ๑ ตัว
			๓. นายเยาวพงค์ สหลราษฎร์	โซนที่ ๓ ศาลาอเนกประสงค์กลางบ้านถึงโรงเรียน	โทรโข่ง ๑ ตัว
๐๙.๔๓ น.	๒. ผู้สำรวจสถานการณ์	๒.๑ สังเกตการเปลี่ยนแปลงของน้ำทะเลและรายงานให้หัวหน้าฝ่ายทราบ	๑. นายฉลาด สังแสง	ชายทะเลบ่อตาด	กล้องส่องทางไกล โทรศัพท์/วิทยุ สื่อสาร
๑๐.๓๐ น.	๓. แจ้งเตือนให้ประชาชนอพยพ	๓.๑ ประกาศแจ้งเตือนภัยด้วยการหมุนไซเรนเมื่อหมุน สลับกับการพูดประกาศให้ประชาชนอพยพไปที่โรงเรียนบ้านบ่อตาด	๑. นายเยาวพงค์ สหลราษฎร์	ชายทะเลถึงโรงเรียนบ้านบ่อตาด	๑. ไซเรนเมื่อหมุน ๑ ตัว
			๒. นายสะอาด หนูรักษ์	(ครอบครัวหมู่บ้าน)	๒. รถซาเล้ง ๑ คัน

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
	๔. ประกาศยกเล็ก สถานีการณ	๔.๑ ประกาศยกเล็กสถานีการณ ภยีสินามิ ณ จุดปลดอดภย ทาง เสียงตามสาย/โทรโขง	๑. นายสะอาด หมูวักษ	โรงเรียนบ้านบอดาน	เสียงตามสาย/ โทรโขง
	๕. รายงานผลการแจง เตือนภยและไฟระวัง สถานีการณ	๕.๑ รายงาน สรฐิผลการแจง เตือนภยและการเปลี่ยนแปลง ของน้ำทะเลให้หัวหน้าฝ้าย อำนวยการฯ ทราบ	๑. นายเกษม คมขำ	โรงเรียนบ้านบอดาน	กระดาษรายงาน ผลการแจงเตือน ภยและการไฟ ระวังสถานีการณ
๑๑.๐๐ น.	๖. สรฐิและประเมินผล	๖.๑ ร่วมประเมินผลการฝักซ้อม แผนอพยพพหนภยีสินามิ กับทุก ฝ้าย	๑. หัวหน้าและสมชชิก ฝ้ายไฟระวังและแจง เตือนภยทุกคน	โรงเรียนบ้านบอดาน	กระดาษ Flipchart ปากกาเมจิก
		๖.๒ หัวหน้าฝ้าย/ส่งตัวแทน พุด สรฐิรายงานผลการทำงานของ ฝ้ายไฟระวังและแจงเตือนภย ในการแจงเตือนภยและไฟ ระวังสถานีการณ ให้ที่ประชุม รับทราบ	๒. นายเกษม คมขำ	โรงเรียนบ้านบอดาน	กระดาษรายงาน ผลการ แจงเตือนภยและ การไฟ ระวังสถานีการณ

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยพิบัติ บ้านบ่อตาน

ฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัย

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๑. แจ้งเตือนภัย	๑. ประกาศแจ้งเตือนประชาชนให้เตรียมตัวอพยพ	๑. นายเกษม คมขำ	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก	โทรโข่ง ๑ ตัว
			๒. นายสะอาด หนูรักษ์	โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลาอเนกประสงค์ กลางบ้าน	โทรโข่ง ๑ ตัว
			๓. นายเยาวพงศ์ สหสรัถษฎ์	โซนที่ ๓ ศาลาอเนกประสงค์กลางบ้านถึงโรงเรียน	โทรโข่ง ๑ ตัว
๐๙.๔๓ น.	๒. เฝ้าระวังสถานการณ์	๒.๑ สังเกตการเปลี่ยนแปลงของน้ำทะเลและรายงานให้หัวหน้าฝ่ายทราบ	๑. นายคลาด สงแสง	ชายทะเลบ่อตาน	กล้องส่องทางไกล โทรศัพท์/วิทยุ สื่อสาร
๑๐.๓๐ น.	๓. แจ้งเตือนให้ประชาชนอพยพ	๓.๑ ประกาศแจ้งเตือนภัยด้วยการหมุนไซเรนเมื่อหมุน สลับกับการพูดประกาศให้ประชาชนอพยพไปที่โรงเรียนบ้านบ่อตาน	๑. นายเยาวพงศ์ สหสรัถษฎ์	ชายทะเลถึงโรงเรียน บ้านบ่อตาน	๑. ไซเรนเมื่อหมุน ๑ ตัว
			๒. นายสะอาด หนูรักษ์	(ครอบคลุมทั่วหมู่บ้าน)	๒. รถซาเล้ง ๑ คัน

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
	๔. ประกาศยกเลิกสถานการณ์	๔.๑ ประกาศยกเลิกสถานการณ์ภัยสึนามิ ณ จุดปลอดภัย ทางเสี่ยงตามสาย/โทรโข่ง	๑. นายสะอาด หนูรักษ์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	เสียงตามสาย/โทรโข่ง
	๕. รายงานผลการแจ้งเตือนภัยและเฝ้าระวังสถานการณ์	๕.๑ รายงาน สรุปผลการแจ้งเตือนภัยและการเปลี่ยนแปลงของน้ำทะเลให้หัวหน้าฝ่ายอำนวยความสะดวกฯ ทราบ	๑. นายเกษม คมขำ	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดานรายงานผลการแจ้งเตือนภัยและการเฝ้าระวังสถานการณ์
๑๑.๐๐ น.	๖. สรุปและประเมินผล	๖.๑ ร่วมประเมินผลการฝึกซ้อมแผนอพยพหนีภัยสึนามิ กับทุกฝ่าย	๑. หัวหน้าและสมาชิกฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยทุกคน	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาน Flipchart ปากกาเมจิก
		๖.๒ หัวหน้าฝ่าย/ส่งตัวแทน ชุดสุปรายงานผลการทำงานของฝ่ายเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยในการแจ้งเตือนภัยและเฝ้าระวังสถานการณ์ ให้ที่ประชุมรับทราบ	๒. นายเกษม คมขำ	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดานรายงานผลการแจ้งเตือนภัยและการเฝ้าระวังสถานการณ์

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยสึนามิ บ้านปอดาน

ฝ่ายอพยพและที่ภัย

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๑. เตรียมความพร้อมในการอพยพประชาชน	๑.๑ เตรียมยานพาหนะขนย้าย	๑. นายเอก เขียวนิล ๒. นายจรงค์ เปรมปรี (รศป.) ๓. นายจำเริญ นุ่นตา (คทช.) ๔. นายก่อเดช อินทร์ตัน (คทช.)	ศาลาอเนกประสงค์ กลางบ้านปอดาน	๑. รถยนต์ ๓ คัน ๒. รถซาเล้ง ๖ คัน ๓. รถกู้ภัย ๑ คัน ๔. เชือก ๑ ม้วน ๕. เปลสนาม ๑ อัน ๖. วิทยุสื่อสาร ๓ เครื่อง ๗. นกพิสด ๕ ตัว
๐๙.๔๓ น.	๒. ดำเนินการอพยพประชาชน	๒.๑ ดำเนินการอพยพประชาชนตามโซนที่รับผิดชอบ ไปที่จุดปลอดภัย ดังนี้ ๑. ขนย้ายคนชรา	๑. นายเอก เขียวนิล ๒. นายวิชัย รักมิตร	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้านปอดาน	๑. รถซาเล้ง ๑ คัน ๒. รถซาเล้ง ๑ คัน

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
		๒. ขนย้ายหญิงมีครรภ์และเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี	๑. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก (คกช.) ๒. นายวิรัตน์ อินคง (คกช.)	บ้านถึงโรงเรียน บ้านบ่อदान โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลาง บ้านบ่อदान	๑. รถซาเล้ง ๑ คัน ๒. รถซาเล้ง ๑ คัน
		๓. ขนย้ายคนพิการและผู้บาดเจ็บระหว่างอาคารอพยพ	๓. นายนันทพงศ์ สกลราษฎร์ (คกช.)	โซนที่ ๓ ศาลาอเนกประสงค์กลางบ้านถึงโรงเรียนบ้านบ่อदान	๓. รถซาเล้ง ๑ คัน
๐๙.๔๓ น. (ต่อ)	๒. ดำเนินการอพยพประชาชน	๓. ขนย้ายคนพิการและผู้บาดเจ็บระหว่างอาคารอพยพ	๑. นายก่อเดช อินทร์ตัน (คกช.) ๒. นายธีระพงศ์ เอื้อเพื่อ (คกช.) ๓. นายจำเริญ นุ่นตา (คกช.)	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน บ่อदान โซนที่ ๓ ศาลาอเนกประสงค์กลางบ้านถึงโรงเรียนบ้านบ่อदान	๑. รถยนต์ ๑ คัน ๒. รถยนต์ ๑ คัน ๓. รถยนต์ ๑ คัน

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๕๓ น. (ต่อ)	๓. ประสานงานขอ ความช่วยเหลือเกี่ยวกับ ฝ่าย/หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๓.๑ ประสานงานกับฝ่ายอำนวยความสะดวก การฯ /ศูนย์ อปพร./เทศบาล ขอ สนับสนุนรถขนย้ายผู้อพยพ เปล สนาม	๑. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก	โรงเรียนบ้านบ่อตาง/ ในชุมชนบ้านบ่อตาง	วิทยุสื่อสาร
๑๐.๓๐ น.	๔. รวบรวมรายงาน ผลการอพยพ	๔.๑ รวบรวมข้อมูลการอพยพและ ส่งให้หัวหน้าฝ่ายเฝ้าระวังและ แจ้งเตือนภัยทราบเกี่ยวกับจำนวน ผู้อพยพ แยกตามกลุ่มความ ประาะบาง ข้อมูลโซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก ข้อมูลโซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลาา กลางบ้าน ข้อมูลโซนที่ ๓ ศาลาา กลางบ้านถึง โรงเรียน ๓.๒ รายงาน สรุปผลการอพยพให้ นายเชษฐ ทรายทอง หัวหน้าฝ่าย อำนวยความสะดวกฯ รับทราบ	๑. นายเอก เทียนดี ๒. นายวิชัย รักมิตร ๓. นายพรมิน สมบูรณ์ ๑. นายเกษม คมเข้า	โรงเรียนบ้านบ่อตาง	กระดาษข้อมูล การอพยพ

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๑๑.๐๐ น.	๕. สรุปลงและประเมินผล	๕.๑ ร่วมประเมินผลการฝึกซ้อมแผนอพยพหนีภัยสึนามิ กับทุกฝ่าย ๕.๒ หัวหน้าฝ่าย/ส่งตัวแทน พูดสรุปรายงานผลการทำงานของฝ่ายอพยพและหนีภัยในการขนย้ายประชาชน ไปที่จุดปลอดภัยให้ที่ประชุมรับทราบ	๑. หัวหน้าและสมาชิกฝ่ายอพยพและหนีภัยทุกคน ๒. นายเกษม คมท่า	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระตาด Flipchart ปากกาเมจิก
	๖. ดูผลการอพยพประชาชนกลับสู่บ้านเรือน	๖.๑ ดำเนินการอพยพประชาชนตามโซนที่รับผิดชอบ กลับสู่บ้านเรือน ดังนี้ ๑. ขนย้ายคนชรากลับสู่บ้านเรือน	๑. นายเอก เวียงมูล ๒. นายวิชัย รักมิตร ๓. นายหมื่น สมบูรณ์		

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
	๖. ดูแลการอพยพประชาชนกลับสู่บ้านเรือน (ต่อ)	๒. ขนย้ายหญิงมีครรภ์และเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี กลับสู่บ้านเรือน	๑. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก (คภข.) ๒. นายวีรัตน์ อินคง (คภข.) ๓. นายนิพนธ์พงษ์ศรี สหเสราษฎร์	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน ปอดาน โซนที่ ๓ ศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน ถึงโรงเรียนบ้านปอดาน	๑. รถซาเล้ง ๑ คัน ๒. รถซาเล้ง ๑ คัน
		๓. ขนย้ายคนพิการและผู้บาดเจ็บเล็กน้อยกลับสู่บ้านเรือน	๑. นายก่อเดช อินทร์ดีน (คภข.) ๒. นายธีระพงษ์ เอื้อเพื่อ (คภข.) ๓. นายจำเริญ นุ่นตา (คภข.)	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน ปอดาน โซนที่ ๓ ศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน จนถึงโรงเรียนบ้านปอดาน	๑. รถยนต์ ๑ คัน ๒. รถยนต์ ๑ คัน ๓. รถยนต์ ๑ คัน

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยพิบัติ บ้านบ่อตาดาน

ฝ่ายค้นหา ภัย และช่วยเหลือชีวิต

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	เตรียมความพร้อมในการกู้ภัย	๑.๑ เตรียมอุปกรณ์และยานพาหนะในการค้นหา ภัย และช่วยเหลือชีวิต ดังนี้ ๑. รถกู้ภัย ๒. อุปกรณ์สื่อสาร - วิทยุสื่อสาร โทรโข่ง ๓. กระเป๋าปฐมพยาบาล เพลสนาม	๑. นายเอก เขียวนิล ๒. นายจรงค์ เปรมปรี (รคป.) ๑. นายก่อเดช อินทร์ตัน	ศาลาอเนกประสงค์ ตรงข้ามกับมัลลียด์	๑.รถกู้ภัย ๑ คัน ๒.วิทยุสื่อสาร ๓ เครื่อง ๓.โทรโข่ง ๑ อัน
			๒. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก	ยังไม่แน่ใจจำนวน	๑.เปลสนาม ๑ อัน ๒.ชุดปฐมพยาบาล ๓ ชุด
		๔. อุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ เชือกไนรอน มีด กรรไกรตัดเหล็ก	๓. นายจำเริญ มุ่นตา		๑.เชือกไนรอน ๑ ม้วน ๒.นากหวัด ๙ ตัว
๐๙.๔๓ น.	ช่วยฝ่ายอพยพและหนีภัย ในอาคารอพยพประชาชน	๒.๑ ช่วยดำเนินการอพยพประชาชนตามโซนที่รับผิดชอบ ไปที่จุดปลอดภัย ดังนี้ ๑. ขนย้ายหญิงมีครรภ์และเด็กแรกเกิดถึง ๕ ปี	๑. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงลิ้นแยก	๑.รถซาเล้ง ๑ คัน

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๑๐.๓๐ น.	๓. ดำเนินการ การ ค้นหา กู้ภัย และช่วย ชีวิต ผู้ประสบภัยใน ชุมชน	๓.๑ ออกค้นหา กู้ภัย และช่วยชีวิต ผู้ประสบภัย ในชุมชนบ้านบ่อ ตามกระแสข่าวกำลังตามโซมพื้นที่ ที่รับผิดชอบ	๒. นายวิรัตน์ อินคง	โซนที่ ๒ สีแยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน บอดาน	๒. รถซาเล้ง ๑ คัน
			๑. นายก่อเดช อินทรรัตน์ ๒. นายธีระพงศ์ เอื้อเพื่อ	โซนที่ ๑ ซายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สีแยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน บอดาน	๑. รถยนต์ ๑ คัน ๒. รถยนต์ ๑ คัน
			๓. นายจำเริญ นุ่นตา	โซนที่ ๓ ศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน ถึงโรงเรียนบ้านบอดาน	๓. รถยนต์ ๑ คัน
๑๐.๓๐ น.	๓. ดำเนินการ การ ค้นหา กู้ภัย และช่วย ชีวิต ผู้ประสบภัยใน ชุมชน	๓.๑ ออกค้นหา กู้ภัย และช่วยชีวิต ผู้ประสบภัย ในชุมชนบ้านบ่อ ตามกระแสข่าวกำลังตามโซมพื้นที่ ที่รับผิดชอบ	๑. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก ๒. นายก่อเดช อินทรรัตน์ ๓. นายธีระวุฒิ ชุมขุน	โซนที่ ๑ ซายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สีแยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน บอดาน	๑. วิทยุสื่อสารโซมและ ๑ เครื่อง ๒. ชุดปฐมพยาบาล โซมและ๑ ชุด
			๑. นายวิรัตน์ อินคง ๒. นางสาวสุมาลี มุ่งกิจ ๓. นายธีระพงศ์ เอื้อเพื่อ	โซนที่ ๒ สีแยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน บอดาน	๓. รถยนต์ ๑ คัน ๔. เชือกไนลอน ๑ อัน ๕. นกหวีด ๓ และ ๑ ตัว ๖. โทริ่ง โซมและ ๑ ตัว
			๑. นายจำเริญ นุ่นตา ๒. นายสุรัชัย จันทร์เจือ ๓. นายชอุบายาน ราเชตน์	โซนที่ ๓ ศาลา อเนกประสงค์กลางบ้าน ถึงโรงเรียนบ้านบอดาน	

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
	๔. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๔.๑ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่สถานอนามัยนาเตยหรือโรงพยาบาลท้ายเหมือง เพื่อขอส่งต่อผู้บาดเจ็บ (กรณีเกินความสามารถที่จะช่วยได้)	๑. นายสุรินทร์ ใจเหล็ก	โรงเรียนบ้านบ่อตาน ในชุมชนบ้านบ่อตาน	วิทยุสื่อสาร กระดาษ/สมุด รายงานข้อมูล
	๕. รายงานผลการค้นหาผู้ภัย และช่วยชีวิตแยกข้อมูลเป็นโซนให้กับนายสมบูรณ์ ศรีรัตน์ ฝ่ายอำนวยความสะดวกฯ รับทราบ	๕.๑ รายงานผลการค้นหา ผู้ภัย และช่วยชีวิตแยกข้อมูลเป็นโซนให้กับนายสมบูรณ์ ศรีรัตน์ ฝ่ายอำนวยความสะดวกฯ รับทราบ	๑. นายก่อเดช อินทร์ดี	โรงเรียนบ้านบ่อตาน	กระดาษ/สมุด รายงานข้อมูล
๑๑.๐๐ น.	๖.สรุปและประเมินผล	๖.๑ ร่วมประเมินผลการฝึกซ้อมแผนอพยพหนีภัยสึนามิ กับทุกฝ่าย ๖.๒ หัวหน้าฝ่าย/ส่งตัวแทน พูดสรุปรายงานผลการทำงานของฝ่ายค้นหา ผู้ภัย และช่วยชีวิตให้ที่ประชุมรับทราบ	๑. หัวหน้าและสมาชิกฝ่ายอพยพและหนีภัยทุกคน ๒. นายเกษม คมขำ	โรงเรียนบ้านบ่อตาน	กระดาษ Flipchart ปากกาเมจิก

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยสึนามิ บ้านบ่อตาด ฝ่ายรักษาพยาบาล

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙:๒๐ น.	เตรียมความพร้อมบุคลากร	๑.๑ หัวหน้าทีมเรียกประชุมสมาชิกทุกคนที่ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	นายวิรัตน์ วิวัฒน์	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
	๒. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย	๒.๑ โทรศัพท์ประสานงานกับเจ้าหน้าทีสถานีอนามัยขอความช่วยเหลือและเวชภัณฑ์	นายวิรัตน์ วิวัฒน์	บ้านนาวิรัตน์วิวัฒน์	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
	๓. เตรียมความพร้อมอุปกรณ์	๓.๑ ไปเตรียมกระเป๋าพยาบาลและชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น ตรวจเช็คยาและเวชภัณฑ์ ให้พร้อมใช้และพอใช้ จัดหาเครื่องนอน	นายวิรัตน์ วิวัฒน์ น.สมุกดา หนูรักษ์	สถานีอนามัยนาเตย	๑. ชุดปฐมพยาบาล ๔ ชุด ๒. กระเป๋าพยาบาลและเวชภัณฑ์ ๑ ใบ ๓. ถุงขยะ ๒ ใบ ๔. เสื้อ ๔ ผืน ๕. หมอน ๔ ใบ ๖. วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๔๓ น.	๔. ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้บาดเจ็บ	๔.๑ ปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ ณ จุดรวมพล	๑. นางโสภา วิวัฒน์ ๒. นางสาวหิรัญ แซ่แต้	ศาลาอเนกประสงค์ ตรงข้ามมัสยิด	๑. ชุดปฐมพยาบาล ๑ ชุด ๒. วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง ๓. สมุด/กระดาษ ลงทะเบียนผู้บาดเจ็บ
		๔.๒ ปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ ณ จุดปลอดภัย	น.สมุกดา หนูรักษ์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	สมุด/กระดาษ ลงทะเบียน เครื่องเขียน
		๒. คัดแยกผู้บาดเจ็บ ดังนี้ บัตรสีแดง สำหรับผู้บาดเจ็บหนัก บัตรสีเหลือง สำหรับผู้บาดเจ็บค่อนข้างหนัก บัตรสีเขียว สำหรับผู้บาดเจ็บเล็กน้อย บัตรสีดำ สำหรับผู้บาดเจ็บเสียชีวิต	นายวิรัตน์ วิวัฒน์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	ป้ายสีแยกประเภท ผู้บาดเจ็บ

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
		๓. ปฐมพยาบาลเบื้องต้น	๑. นางกานดา วิวัฒน์ ๒. นางทับ ของหวาน ๓. นางใหม่ทัญหน้า จิตร์ชานาย ๔. น.ส.นุ้ย แซ่ลี	โรงเรียนบ้านบ่อदान	๑. ชุดปฐมพยาบาล ๓ ชุด ๒. กระเป๋ายาและ เวชภัณฑ์ ๑ ใบ ๓. ถุงขยะ ๒ ใบ ๔. เลื่อ ๔ ผืน ๕. หมอน ๔ ใบ
		๔. ประสานงานหัวหน้าฝ่ายอำนวยความสะดวกและประสานงานเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยนาเดย ขอส่งต่อผู้บาดเจ็บ	นายวิรัตน์ วิวัฒน์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	๑. วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
๑๐.๓๐ น.	๕. รายงานผลการ ใช้การปฐมพยาบาล	๕.๑ รายงานผลการปฐมเบื้องต้น จำนวนผู้บาดเจ็บ ประเภทผู้บาดเจ็บ ที่อยู่ (โซน) ให้นายสมบุญศรีรัตน์ กรรมการฝ่ายอำนวยความสะดวก รับทราบ	นายวิรัตน์ วิวัฒน์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาษ/สมุด รายงานข้อมูล
๑๑.๐๐ น.	๖. สรุปและประเมินผล	๖.๑ ร่วมประเมินผลการฝึกซ้อมแผน อพยพหนีภัยสึนามิ กับทุกฝ่าย	๑. หัวหน้าและสมาชิก ฝ่ายรักษาพยาบาล ทุกคน	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาษ Flipchart ปากกาเมจิก

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
		๑๒ หัวหน้าฝ้าย/ส่งตัวแทน พูด สรุปรายงานผลการทำงานของ ฝ้ายค้นหา กู้ภัย และช่วยชีวิตให้ ที่ประชุมรับทราบ	นายวิรัตน์ วิวัฒน์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาษ Flipchart ปากกาเมจิก

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยสึนามิ บ้านบ่อต่าน
ฝ่ายบรรเทาทุกข์

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๑. เตรียมความพร้อมบุคลากร	๑.๑ หัวหน้าทีมเรียกประชุมสมาชิกทุกคนที่ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	น.ส.เจนจิรา นุ่นตา	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
	๒. เตรียมความพร้อมของพื้นที่จุดปลอดภัย	๒.๑ โทรศัพท์ประสานงานกับผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อต่าน เพื่อขออนุญาตใช้สถานที่ ๒.๒ เตรียมสถานที่ ณ จุดปลอดภัย ได้แก่ ๑. จุดลงทะเบียน แยกโต๊ะสำหรับ ๓ โซน ๒. จุดที่พักผู้อพยพ มีร่ม ไม่ร้อน ๓. จุดจำหน่ายน้ำดื่มสะอาด และข้าว ๔. จุดรับของบริจาค ๕. จุดที่ตั้งของกองอำนวยความสะดวก ๖. จุดที่ตั้งของฝ่ายรักษาพยาบาล ๗. จุดที่จอดรถ	น.ส.เจนจิรา นุ่นตา	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	โทรศัพท์/วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
			๑. น.ส.เจนจิรา นุ่นตา ๒. น.ส.รุ่งทิภา จิตรชำนาย ๓. นางสาวพัชร์พญา บุตรหญิง ๔. น.ส.รุ่งงาภา จิตรชำนาย ๕. นางอารียา อินทร์ดี ๖. นางนารีรัตน์ แซ่จิว ๗. น.ส.จุฑารัตน์	โรงเรียนบ้านบ่อต่าน	๑. เต็นท์ ๕ หลัง ๒. พัดลม ๕ ตัว ๓. ป้ายบอกทางห้องน้ำ จุดรับของบริจาค จุดที่จอดรถ จุดจำหน่ายน้ำดื่มและข้าว จุดลงทะเบียนแยกสี ตามโซน ๓ โซน

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๒. เตรียมความพร้อม ของพื้นที่จุดปลอดภัย (ต่อ)	๒.๓ เตรียมอุปกรณ์ เครื่องอุปโภค บริโภค เครื่องเขียน	๑. นางรุ่งเรือง ลิ้มบัว ๒. นางจิตรา คำภานิล ๓. นางใหม่ ลิงคาระ ๔. นางลำไย ลิงพล ๕. นางทาสีหมา มุงกิจ ๖. นางมาลี ไชยราบ ๗. นางเอ๊ย ลิงคาระ	โรงเรียนบ้านมอดาม	จุดฝ่ายรักษาพยาบาล จุดที่พักผู้อพยพ ๔. เชือกพาง ๕. แม่กวาด พัดรีว โต๊ะ เก้าอี้ ๖. ถังล้างรับคูปอง ๓ ใบ สีตามไซเรน ๗. ธงสีบอกพื้นที่ จุดอำนวยความสะดวก จุดบรรเทาทุกข์ จุดรักษาพยาบาล

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๔๓ น.	๓. บรรเทาทุกข์ผู้อพยพ อำนวยความสะดวก ณ จุดปลอดภัย	๓.๑ ลงทะเบียนผู้อพยพ แยกโต๊ะ ตามโซน โซนที่ ๑ ชายทะเลสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลา อเนกประสงค์กลางบ้านบ่อตาน โซนที่ ๓ ศาลาอเนกประสงค์กลาง บ้านถึงโรงเรียนบ้านบ่อตาน ๓.๒ รับบริการคลังสิ่งของ (สิ่งของ เก้าอี้ โครบบริจาค) สฐรียอดการรับบริจาคให้กับ น.ส.เจนจิรา นุ่นตา หัวหน้าฝ่าย บรรเทาทุกข์	๑. น.ส.รุ่งนภา จิตร์ขำนาญ ๒. นางนงารัตน์ แซ่จิว ๑. นางรุ่งเรือง สีแก้ว ๒. นางอารียา อินทร์ดี ๑. น.ส.รุ่งทิวา จิตร์ขำนาญ ๒. น.ส.จุฑารัตน์ บุตรหวัง ๑. นางสาวตี๋หย่า บุตรหวัง ๒. นางสาวเป็ย สมพล	โรงเรียนบ้านบ่อตาน (จุดลงทะเบียนโซนที่ ๑) โรงเรียนบ้านบ่อตาน (จุดลงทะเบียนโซนที่ ๒) โรงเรียนบ้านบ่อตาน (จุดลงทะเบียนโซนที่ ๓) โรงเรียนบ้านบ่อตาน (จุดรับบริจาคของ)	๗. รถยนต์บรรทุกทุกของ ๑ คัน ๘. รถซาเล้งบรรทุก ของ ๓ คัน ๑. กระดาษ/สมุด ๑ เล่ม ๒. ปากกา ๑ ด้าม ๓. กลองใส่คูบอง ๑. กระดาษ/สมุด ๑ เล่ม ๒. ปากกา ๑ ด้าม ๓. กลองใส่คูบอง ๑. กระดาษ/สมุด ๑ เล่ม ๒. ปากกา ๑ ด้าม ๓. กลองใส่คูบอง ๑. กระดาษ/สมุด ๑ เล่ม ๒. ปากกา ๑ ด้าม ๓. กลองใส่คูบอง

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๔๓ น.	๓. บรรเทาทุกข์ผู้อพยพ อำนาจความสะอาด ณ จุดปลอดภัย (ต่อ)	๓.๓ จัดเตรียมข้าว และน้ำดื่ม สะอาด (ตรวจนับจำนวนกล่อง ข้าว และน้ำดื่มสะอาด) สำหรับผู้อพยพโซนที่ ๑	๑. นางจิตร์ คำภานิล ๒. นางมาลี ไชยราบ	โรงเรียนบ้านปอดตาน (จุดจ่ายน้ำดื่มสะอาด และข้าว)	๑. ข้างกล่อง ๔๐๐ กล่อง ๒. น้ำดื่ม ๔๐๐ ขวด ๓. กระดาษ/สมุด ๖ เล่ม ๔. ปากกา ๖ ด้าม ๕. ถุงขยะ ๑ แพ็ค ๖. ถังน้ำขนาด ใหญ่+ขันน้ำ ๕ ใบ ๗. รอยนตีบรรจุทุก ของ ๑ คัน ๘. รถซาเล้งบรรจุทุก ของ ๓ คัน
		สำหรับผู้อพยพโซนที่ ๒	๑. นางใหม่ ลิงคาระ ๒. นางเอ๋ย ลิงคาระ ๑. นางหัตถีมา มุ่งกิจ		โรงเรียนบ้านปอดตาน (จุดจ่ายน้ำดื่มสะอาด และข้าว)
		สำหรับผู้อพยพโซนที่ ๓			
		๓.๔ ประสานงานกับนายสมบุรณ์ ศรีรัตน์ ฝ่ายอำนวยความสะดวก ประชาชนพื้นที่ บรรเทาทุกข์ข้าวและน้ำดื่มสะอาดมา ที่จุดปลอดภัย จำนวน ๑ คัน	๑. น.ส.เจนจิรา นุ่นตา		วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง/โทรศัพท์

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
		<p>๓.๕ อำนวดยความสะเดวค ทั่วไป ณ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จุดที่พักของผู้อพยพ ๒. กองอำนวຍการ ๓. ฝ่ายรักษาพยาบาล 	<p>ตามหัวหน้าและสมาชิก ทีมจะให้ใครมาทำตรงนี้</p>	<p>โรงเรียนบ้านบ่อदान</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัดลม ๓ ตัว ๒. แก้วใส่อีก ผาก ระบุจำนวน ๓. ไม้กวาด ผ้าเช็ดตัว ๔. ถุงขยะ ๖ ใบ
		<p>๓.๖ ขอทราบจำนวนผู้อพยพจาก สมาชิกฝ่ายบรรเทาทุกข์ ณ จุดลง ทะเบียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. โซนที่ ๑ ๒. โซนที่ ๒ ๓. โซนที่ ๓ 	<p>๑. นางจิตร์ คำภานิล ๑. นางใหม่ ลิงคาระ ๑. นางหัทธินพมา มุ่งกิจ</p>	<p>โรงเรียนบ้านบ่อदान โต๊ะลงทะเบียน โซนที่ ๑ โต๊ะลงทะเบียน โซนที่ ๒ โต๊ะลงทะเบียน โซนที่ ๓</p>	<p>สมุด ๑ เล่ม ปากกา ๑ ด้าม</p>
๑๑.๓๑ น.	๔.แจกจ่ายน้ำดื่มสะอาด และข้าวกล่อง	<p>๔.๑ ประสานงานกับหัวหน้าฝ่าย อำนวຍการให้นายราวี เล็กคำ ฝ่ายอำนวຍการฯ ให้ช่วย ประชาสัมพันธ์ให้ผู้อพยพ โซนที่ ๑-๓ มารับน้ำดื่มสะอาดและข้าว กล่อง</p>	<p>๑. น.ส.เจนจิรา นุ่นตา</p>	<p>โรงเรียนบ้านบ่อदान</p>	<p>วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง/โทรศัพท์</p>

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
		๔.๒ แจกจ่ายน้ำดื่มสะอาด และ ข้าวกล่องดังนี้ สำหรับผู้อพยพโซนที่ ๑	๑. นางจิตร์ คำภานิล ๒. นางมกลี ไชยราบ	โรงเรียนบ้านบ่อदान (จุดจ่ายน้ำดื่มสะอาด และข้าว)	ข้าวกล่อง ๕๐๐ กล่อง น้ำดื่ม ๕๐๐ ขวด
		สำหรับผู้อพยพโซนที่ ๒	๑. นางไหม ลิงคาระ ๒. นางเอ๊ย ลิงคาระ		
		สำหรับผู้อพยพโซนที่ ๓ โดยสรุปยอดจำนวนการจ่ายน้ำดื่ม และข้าวส่งน.ส.เจนจิรา นุ่นตา หัวหน้าฝ่ายบรรเทาทุกข์	๑. นางสาวกัทลิพมา มุ่งกิจ		
		๔.๓ รายงาน สรุปข้อมูลการ บรรเทาทุกข์ผู้อพยพ ณ จุด ปลอดภัยให้กับนายสมบูรณ์ ศรีรัตน์ กรรมการฝ่าย อำนวยการฯ รับทราบ	น.ส.เจนจิรา นุ่นตา	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดานรายงาน สรุปข้อมูลการ บรรเทาทุกข์ ผู้อพยพ ณ จุด ปลอดภัย
๑๑.๐๐ น.	๕.สรุปและประเมินผล	๕.๑ ร่วมประเมินผลการฝึกซ้อม แผนอพยพหนีภัยสึนามิ กับทุก ฝ่าย	๑. หัวหน้าและสมาชิก ฝ่ายบรรเทาทุกข์ ทุกคน	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาน Flipchart ปากกาเมจิก

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
		๕.๒ หัวหน้าฝ่าย/ส่งตัวแทน พูด สรุปรายงานผลการทำงานของ ฝ่ายค้นหา ผู้ภัย และช่วยเหลือชีวิต ให้ที่ประชุมรับทราบ	น.ส.เจนจิรา นุ่นตา	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาษ Flipchart ปากกามาร์กเกอร์

แผนการตอบสนองต่อสภาวะฉุกเฉินภัยสึนามิ บ้านบ่อตานิ
ฝ่ายรักษาความปลอดภัย

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๒๐ น.	๑. เตรียมความพร้อมพร้อมบุคลากร	๑.๑ หัวหน้าทีมเรียกประชุมสมาชิกทุกคนที่ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	โทรศัพท์วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
	๒. เตรียมความพร้อมในการอพยพประชาชน	๒.๑ เตรียมอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย	๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์ ๒. นายจรงค์ เปรมปรี ๓. นายจงจิตร เกตุแก้ว ๔. นายสอาด สิงคาระ ๕. นายสงบ แดงประดับ	ศาลาอเนกประสงค์ตรงข้ามมัสยิด	๑. เสื้อกั๊กสะท้อนแสง ๒. ไม้กระบอง ๕ อัน ๓. ไฟฉาย ๕ กระบอก ๔. กรวยจราจร ๓ อัน ๕. นกหวีด ๕ ตัว ๖. ไฟจราจร ๓ อัน ๗. วิทยุสื่อสาร ๓ เครื่อง
๐๙.๔๓ น.	๓. ช่วยอำนวยความสะดวกในการอพยพของประชาชน ไปที่จุดปลอดภัย	๓.๑ อำนวยความสะดวกด้านการจราจร ณ จุดควบคุมการจราจร ดังนี้ จุดควบคุมการจราจรที่ ๑ จุดควบคุมการจราจรที่ ๒	๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์ ๒. นายจรงค์ เปรมปรี	สี่แยก (พื้นที่โซนที่ ๑) สามแยกหน้าศาลาากลางชุมชน (พื้นที่โซนที่ ๒)	๑. เสื้อกั๊ก ๓ ตัว ๒. ไม้กระบอง ๓ อัน ๓. ไฟฉาย ๓ กระบอก ๔. กรวยจราจร ๓ อัน ๕. นกหวีด ๓ ตัว ๖. ไฟจราจร ๓ อัน ๗. วิทยุสื่อสาร ๓ เครื่อง

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๐๙.๔๓ น.	ช่วยอำนวยความสะดวกในการอพยพของประชาชนไปที่จุดปลอดภัย (ต่อ)	๓.๒ ดูแลความปลอดภัยของผู้อพยพ ณ จุดปลอดภัย	๓. นายจิงจิตร์ เกตุแก้ว	ทางเข้าหน้าโรงเรียนบ้านบ่อदान (พื้นที่โซนที่ ๓)	๑. เลื่อนเก้าอี้ ๒ ตัว ๒. ไม้กระบอง ๒ อัน ๓. ไฟฉาย ๒ กระบอก ๔. นกหวีด ๒ ตัว ๕. วิทยุสื่อสาร ๑ เครื่อง
๑๑.๓๐ น.	๔. ดูแลความปลอดภัยและสำรวจความเสียหายของบ้านเรือนของผู้อพยพในชุมชนของผู้อพยพในชุมชน	๔.๑ ดูแลความปลอดภัยและสำรวจความเสียหายของบ้านเรือนของผู้อพยพในชุมชน ตามโซนที่รับผิดชอบ โซนที่ ๑ โซนที่ ๒	๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์ ๒. นายจรงค์ เปรมมณี	โซนที่ ๑ ชายทะเลถึงสี่แยก โซนที่ ๒ สี่แยกถึงศาลาอเนกประสงค์กลางบ้านบ่อदान	๑. เลื่อนเก้าอี้ ๓ ตัว ๒. ไม้กระบอง ๓ อัน ๓. ไฟฉาย ๓ กระบอก ๔. วิทยุสื่อสาร ๓ อัน ๕. นกหวีด ๓ ตัว ๖. ไฟจราจร ๓ อัน ๗. วิทยุสื่อสาร ๓ เครื่อง

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๑๑.๓๐ น.	๕. รายงานข้อมูลการรักษาความปลอดภัย และการจราจร และความปลอดภัยของบ้านเรือน และทรัพย์สิน	๕.๑ รายงานข้อมูลด้านการจราจร และความปลอดภัย ของบ้านเรือน และทรัพย์สิน ๕.๒ รายงานเรื่องการรักษาความปลอดภัย ณ จุดปลอดภัย ให้ นายสุรินทร์ ชูจิตต์ หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย รับผิดชอบ	๓. นายจงจิตร์ เกตุแก้ว ๑. นายจริงดี เปรมปรี ๒. นายจงจิตร์ เกตุแก้ว ๑. นายสอาด ลิงคาระ ๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์	โซนที่ ๓ ศาลา ถนนประแสงต์กลาง บ้านถึงโรงเรียนบ้าน บ่อदान โรงเรียนบ้านบ่อदान โรงเรียนบ้านบ่อदान โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาษรายงาน ข้อมูลด้านการ จราจร ความเสีย หาย กระดาษรายงาน ข้อมูล การรักษา ความปลอดภัย กระดาษรายงาน ข้อมูลด้านการ จราจร ความเสีย หาย การรักษาความ ปลอดภัย

เวลา	ทำอะไร	อย่างไร	ใคร	ที่ไหน	อุปกรณ์
๑๑.๐๐ น.	๖. สรุปรูปและประเมินผล	๖.๑ ร่วมประเมินผลการฝึกซ้อมแผนอพยพหนีภัยสึนามิ กับทุกฝ่าย ๖.๒ หัวหน้าฝ่าย/สังกัดตัวแทน ชุดสรุปรายงานผลการทำงานของฝ่ายรักษาความปลอดภัย และการจราจรความเสียหาย และการรักษาความปลอดภัยให้ที่ประชุมรับทราบ	๑. หัวหน้าและสมาชิกฝ่ายอพยพและหนีภัยทุกคน ๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์	โรงเรียนบ้านบ่อदान	กระดาษ Flipchart ปากกามาร์ค
	๗. ช่วยอำนวยความสะดวกในกรณีฉุกเฉินของสถาบันเรือนของประชาชน	๗.๑ อำนวยความสะดวกด้านการจราจร ณ จุดควบคุมการจราจรดังนี้ จุดควบคุมการจราจรที่ ๑ จุดควบคุมการจราจรที่ ๒	๑. นายสุรินทร์ ชูจิตต์ ๒. นายจรงค์ เปรมบริ	สี่แยก (พื้นที่โซนที่ ๑) สามแยกหน้าศาลาากลางชุมชน (พื้นที่โซนที่ ๒)	๑. เสื้อกั๊ก ๓ ตัว ๒. ไม้กระบอง ๓ อัน ๓. ไฟฉาย ๓ กระบอก ๔. กรวยจราจร ๓ อัน ๕. นกหวีด ๓ ตัว ๖. ไฟจราจร ๓ อัน ๗. วิทยุสื่อสาร ๘ เครื่อง
		จุดควบคุมการจราจรที่ ๓	๓. นายจรงค์ เกตุแก้ว	ทางเข้าหน้าโรงเรียนบ้านบ่อदान (พื้นที่จราจรที่ ๓)	

คณะกรรมการจัดทำคู่มือสำหรับแกนนำ ในโครงการชุมชนพร้อมรับภัยพิบัติ

๑. นางพัชรี	นิรัชมงคล	ที่ปรึกษา
๒. ดร.กำไลรัตน์	เย็นสุจิตร	ที่ปรึกษา
๓. นางสาวอรุณ	วงศ์เจริญ	ประธาน
๔. นางนวลอนง	ศรีธัญรัตน์	รองประธาน
๕. นางสาวนิตยาภรณ์	ธัญญิตวณิชย์	รองประธาน
๖. นางสาววิไลลักษณ์	ชุปสูงเนิน	กรรมการ
๗. นางชนานันท์	สุวรรณี	กรรมการ
๘. นางเบญจมาศ	นันทโพธิ์เดช	กรรมการ
๙. นางสาวสุนิตย์	สังข์ไพฑูรย์	กรรมการ
๑๐. นางสาวนวรรรัตน์	กุลย์รัตน์	กรรมการ
๑๑. นางสาวดวงนภา	กุลชาติ	กรรมการ
๑๒. นางสาวมิ่งขวัญ	ม่วงอยู่	กรรมการ
๑๓. นางเพ็ญศิริ	เวชศาสตร์	กรรมการ
๑๔. นางวัลลภา	สุขศิริมัช	กรรมการและเลขานุการ
๑๕. นางสาวนันทิญา	หาญพยัค	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. นางสาวกรรณิการ์	एमแสง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

